

DRAUGAS

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Kaina 75 c.

ŠEŠTADIENIS - SATURDAY, GEGUŽĖS - MAY 19, 2007

Vol. XCVIII Nr. 98

Į pinkles patekusi Lenkijos valdžia

Lenkiją valdo broliai dvyniai.

Londonas, gegužės 18 d. (Alfa.lt) — Pašaliečiai mėgsta Lenkiją valdančius dvynius kartais vadinti juokdariais, kartais — kraujo ištroškusiais inkvizitoriais. Abu Lecho ir Jaroslavo Kaczynskių, prezidento ir ministro pirmininko, apibūdinimai yra neteisingi, tačiau juose yra dalelės tiesos. Dvynių užsienio politika neretai būna neprotinga, kartais net komiška. Ir kol Konstitucinis teismas

praėjusią savaitę neatmetė jų iliustracijos įstatymo, šis teisės aktas atrodė iš tiesų grėsmingas, rašo „The Economist“.

Jo tikslas buvo patikrinti 700,000 žmonių dėl praeities bendradarbiavimo su komunistų eros slaptaja policija. Tarp jų buvo ne tik žurnalistai ir akademikai, bet ir kai kurie (anksčiau iliustruoti) antikomunistiniai politikai, pavyzdžiui, Bro-

nislavas Geremekas — buvęs užsienio reikalų ministras. Jis atsisakė pildyti dar vieną iliustracijos deklaraciją ir taip surizikavo savo vietą Europos Parlamente. Tokie veiksmai sukėlė didelę kritikos bangą: žaliųjų frakcijos kolega Danielis Cohn-Benditas teigė, kad tai atrodo kaip „nurodymas žydai koncentracijos stovyklose pasirašyti dokumentą, kad jis nebendradarbiavo su naciais“.

Pradinė Kaczynskių reakcija buvo kontrataka. Vienu metu jie ir jų sąjungininkai netgi mėgino kvestionuoti Konstitucinio teismo legitimumą. Teismo sprendimo dieną valdančiosios „Tvarkos ir Teisingumo“ partijos pavaduotojas pareikalavo atidėti sprendimo paskelbimą ir pateikė greitai surastus slaptosios policijos duomenis apie kai kuriuos teisėjus. Galiausiai vyriausybei teko susitaikyti su teismo sprendimu, kuris reikalauja iš esmės keisti pagrindines įstatymo nuostatas. Žurnalistai ir akademikai negali būti iliustruojami, o bauda už atsisakymą bendradarbiauti — dešimties metų draudimas užsiimti savo profesija — taip pat buvo įvertinta kaip neteisėta.

Tokiu būdu buvo išvengta konstitucinės krizės, **Nukelta į 6 psl.**

V. Putinas užsipuolė Estiją ir Latviją

Samara, gegužės 18 d. (AFP/BNS) — Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas penktadienį griežtai kritikavo Estiją ir Latviją, kurias apkaltino „nepriimtinais“ rusiškai kalbančių gyventojų teisių pažeidimais.

„Rusiškai kalbančių gyventojų teisių pažeidimai yra nepriimtini ir neverti Europos“, — sakė V. Putinas.

Jis kalbėjo per bendrą spaudos konferenciją su Vokietijos kanclere Angela Merkel ir Europos Komisijos pirmininku Jose Manueliu Barroso, kuri buvo surengta pasibaigus Rusijos ir Europos Sąjungos (ES) viršūnių susitikimui.

V. Putinas griežtai užsipuolė Estiją dėl jos neseniai įgyvendinto sprendimo iškelti iš Talino centro paminklą sovietų kariams ir karių palaikus.

Jis pareiškė, kad slopinant dėl to kilusias riaušes, per kurias žuvo vienas Rusijos pilietis, buvo panaudota pernelyg didelė jėga.

„Taline ne paprasčiausiai vaikė demonstraciją, ten nužudė vieną iš demonstrantų. Svarbu ne tai, kad įvyko nelaimingas atsitikimas. Mums kelia rūpestį tai, kad žmogui nesuteikė pagalbos, kai jis buvo sužeistas, — sakė V. Putinas. — Tas žmogus policijos akyse merdėjo. Tai — jau tyčinis nusikaltimas“.

PERIODICALS

Per Čekijos radiją — viktorina apie Lietuvą

Vilnius, gegužės 18 d. (BNS) — Čekijos radijo antroji programa laidų ciklo „Svečias į namus“ metu pradėjo transliuoti informacinę laidą-viktoriną apie Lietuvą.

Pusančio mėnesio trukmės projekte Karolio universiteto Baltistikos centro mokslinis darbuotojas Ilja Le-

meškinas Čekijos radijo klausytojus supažindins su Lietuvos istorija, lietuvių kalba, ekonomika, kultūra, sportu, kaimo turizmu, lietuvių virtuvės tradicijomis.

Kiekvienos laidos, transliuojamos du kartus per savaitę, pabaigoje radijo klausytojams bus pateiktas

klausimas apie Lietuvą. Birželio mėnesio pabaigoje iš teisingai į klausimus atsakiusių burtu keliu bus išrinktas viktorinos nugalėtojas, kurio laukia prizas — savaitės išvyka dviem asmenimis į Vilnių ir Druskininkus. Projektą organizavo Lietuvos ambasada Čekijoje.

Šiame numeryje:

- Iš ateitininkų gyvenimo.
- Apmąstymai iš Ellicott miestelio.
- Ganytojo žodis.
- Kelionė į Jeruzalę (XXXIII).
- Kiti apie mus.
- Apie Amerikos pilietybės suteikimą nepilnamečiams.
- D. Kuolys apie Santalką.
- „Pora už poros į Kauną“.
- Turiu daug kūrybinių planų.

Valiutų santykis

1 USD — 2.55 LT
1 EUR — 3.45 LT

P. Wolfowitzas atsistatydina

Vašingtonas, gegužės 18 d. („Reuters“/BNS) — Paulas Wolfowitzas ketvirtadienį paskelbė, jog traukiasi iš Pasaulio banko vadovo posto, taip užbaigdamas užsitęsusią kovą dėl jo vadovavimo, kuri kilo paaiškinus, kad jis buvo susijęs su savo gyvenimo draugės paaukštinimu ir jos algos padidinimu.

„Skurdžiausi pasaulio žmonės nusipelnė to, kas geriausia, — sakoma P. Wolfowitzo pareiškime. — Dabar būtina rasti kelią žengti į priekį“.

Jo atsistatydinimas įsigalios birželio 30-ąją.

P. Wolfowitzas, buvęs JAV gynybos sekretoriaus pavaduotojas, kuris kaip vienas svarbiausių 2003-ųjų invazijos į Iraką strategų buvo vertinamas prieštarai, į banką atėjo 2005 metais, nepaisydamas Europos valstybių, kurios yra tarp didžiausių banko akcininkų, būgštavimų.

Jis iki paskutinės minutės atkakliai kovojo už tai, kad būtų panaikin-

Paulas Wolfowitzas.

ti bet kokie kaltinimai netinkamu elgesiu, ir sakė, kad jam neturėtų tekti visa kaltė. Banko komisija nustatė, kad jis pažeidė kelias banko taisykles, prisidėdamas prie banko Artimųjų Rytų ekspertės Shahos Rizos paaukštinimo. **Nukelta į 6 psl.**

*****ORIGIN MIXED ADC 604
S59 P5 051508 GRATIS
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON DC 20540-4830

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 05-18-07

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

Iš Ateitininkų gyvenimo

Medžiagą siūsti: Vidai Kuprytei c/o Draugas • 4545 W 63 St • Chicago, IL 60629 • e-adresas: draugas@ateitis.org

Simpoziume Ateitininkų namuose, Lemonte, dalyvauja Kristus šeimoje

2 psichologai,
2 tėvai,
2 studentės

Vienas iš ateitininkų skelbiamų principų — šeimyniškumas. Tai yra suvokimas, kad šeima, gyvybės davėja, yra pirminė meilės, tikėjimo ir kultūros teikėja, kurios orumas turi būti visada ir visuomet išlaikomas. Šįmet, dar labiau pabrėždama šeimos svarbą, Šiaurės Amerikos ateitininkų taryba paskelbė metinį šūkį „Švęskime Kristų šeimoje!“, pozityviai ir džiaugsmingai iškeldama šeimos šventumą. Ateitininkų būreliai įvairiuose miestuose ir stovyklose šią temą gvildena, ir tai buvo akštas nesenai surengtam simpoziumui Ateitininkų namuose.

Studentės Lina Poskočimaitė ir Regina Čyvaite

Balandžio 29 d. Šiaurės Amerikos ateitininkų taryba suorganizavo simpoziumą Ateitininkų namuose, Lemonte, pagvildinti jų paskelbtą metinį šūkį: „Švęskime Kristų šeimoje“. Danguolė Kuolienė, ŠAAT pirmininkė, visus susirinkusius pasveikino ir pristatė simpoziumo dalyvius — psichologijos daktarus Pranutę Domanskienę ir kun. Kęstutį Trimaką, tėvus Dainą ir Saulių Čyvus, auginančius penkių vaikų šeimą lietuviška katalikiška dvasia ir dvi studentes Liną Poskočimaitę ir Reginę Čyvaite, pasidalinti savo samprotavimais šeimos tema. Buvo kalbėta labai plačiai: nuo naujovių teologijoje ligi hormonų kiekio paaugliuose, nuo tėvų susirūpinimo vaikų dvasine gerove ligi to, ar Dainavoje ruošiamos stovyklos yra veiksmingos lietuviškam jaunimui susidraugauti su tikslu, kad ilgainiui būtų sukurtos lietuviškos šeimos. Simpoziumui pasibaigus, ne vienas iš klausytojų išreiškė nuomonę, kad šiomis temomis reiktų dažniau atvirai kalbėtis, ir kad tokie pokalbiai būtų organizuojami ne vien ateitininkams, bet ir platesnei visuomenei.

„Dėdės Karolio“ naujovės...

Kun. Kęstutis Trimakas, jau daug kartų įvairiomis progomis kalbėjęs ir rašęs apie gyvybės kultūrą, simpoziume pateikė įvadinę mintis ir sutrauktai supažindino klausytojus su popiežiaus Jono Pauliaus II sukurtais naujovėmis, skatinančias šeimos orumo išlaikymą. Šeimyniškai vadindamas popiežių „dėde Karoliu“ (tuo pabrėždamas jo artumą mums) kun. Trimakas pristatė popiežiaus viziją apie kristinį humanizmą ir

paminėjo tris iš to atsirandančias naujoves:

1. 1979 m., reaguodamas į pasiklusią „sekso revoliuciją“, popiežius atsako savo sukurta kūno teologija, kurios dėstymą jis pradeda primindamas pasakojimą, kaip Dievas sukūrė žmogų — Jis paėmė molio ir įkvėpė savo dvasią. Taip žmogus tapo į Dievą panašus. Pagal popiežiaus viziją žmogaus kūnas turi specifinę dievišką paskirtį — ne tam, kad būtų sudaiktintas, bet kad per savo išraišką būtų išaukštintas; dieviškumas žmoguje pasireiškia sąmoningumu, meile, auka ir kūryba.

2. 1995 m. popiežius paskelbia encikliką *Evangelium Vitae* apie žmogaus gyvybės vertę ir neliečiamumą. Tai yra atsakas į mirties kultūros veržimąsi Vakarų pasaulyje. Mirties kultūra pasireiškia abortais, eutanazija, silpnųjų ar vargingesnių žmonių ekonominiu išnaudojimu ir pan.

3. Toje pačioje enciklikoje, popiežius iškelia moters genialumą. Pagal popiežių, moterys užima unikalią, o gal ir lemiamą vietą kultūroje. Joms skirta skatinti „naujojo feminizmo“ vystymąsi, kuris, atsispirdamas pagundai sekti „vyrų dominavimo“ modeliais, pripažįsta ir patvirtina tikrą moters genijų visuose visuomenės gyvenimo aspektuose. Naujasis femi-

nizmas iškelia moters įgimtą sugebėjimą mylėti, atleisti, užjausti, sutaikyti, sukurti ir palaikyti naują gyvybę bei už ją aukotis. Tai yra priešprieša nūdienai brukamam bedieviškam feminizmui, skatinančiam savanau-diškumą ir savo asmens iškelimą virš visko.

Kun. Trimakas ragino klausytojus artimiau susipažinti su Popiežiaus Jono Pauliaus kūno teologija ir enciklikomis, kurias galima rasti internete ar savo vietinėse bibliotekose, knygynuose.

...ir kasdienybė

Kad sukonkretintų popiežiaus siūlomą mintį, kun. Trimakas supažindino klausytojus su dviejomis pavyzdinėmis moterimis. Pirmoji — popiežiaus Jono Pauliaus II 2004 m. paskelbta šventąja, Gianna Beretta Molla, kuri sąmoningai paaukojo savo sveikatą ir gyvybę, kad išgelbėtų savo dar negimusią dukrytę. Įdomu, kad šv. Gianna aktyviai dalyvavo italų jaunimo katalikiškos akcijos judėjime, panašiam į ateitininkus. Jos auka ir pavyzdingas gyvenimas paveikė daugelį kitų, kurie į ją meldėsi, prašydami užtarimo šeimos problemose.

Antras pavyzdys, amerikietės gimnazistės, vardu Casey, kuri po sunkių paauglystės išbandymų ir tėvų nenuilstamų maldų, priėmė krikščionių tikėjimą. Savo vedamame dienoraštyje parašė, kad net sutiktų mirti už savo įsitikinimus. Casey

Sv. Gianna Beretta Molla (1922-1962)

Sendraugių ateitininkų sąjungos papildytų ir atnaujintų įstatų projektas

Naujoji Ateitininkų sendraugių sąjungos Centro valdyba yra pasiryžusi papildyti ir atnaujinti Sendraugių ateitininkų sąjungos įstatus, kurie paskutinį kartą buvo papildyti visuotiniame suvažiavime Philadelphia mieste 1976 metais.

Įstatų peržiūros komitetas savo darbą jau atliko. Komiteto pateiktas projektas ASS CV buvo peržiūrėtas ir priimtas paskutiniame posėdyje balandžio mėn. Buvo nutarta

Įstatų projektą pristatyti sąjungos nariams, kad jie iš anksto galėtų su juo susipažinti ir pasisakyti.

Įstatų projektą galima pamatyti Š. Amerikos ateitininkų tinklalapyje - www.ateitis.org. Taip pat numatoma jį aptarti sendraugių vasaros stovykloje. Dainavoje. Įstatų projektas bus pristatytas sąjungos suvažiavime, kuris yra numatytas 2007 m. rugšėjo mėnesį per studijų dienas Dainavoje.

Šeimos šventė Detroit, birželio 3

Detroito ateitininkų Šeimos šventė įvyks š.m. birželio 3 d. „Švęskime Kristų mūsų šeimoje“ tema kalbės dr. Romualdas Kriaučiūnas iš Lansing Michigan ir Ina ir Rimas Biliūnai iš Cleveland. Visi Detroito ateitininkai, jų idėjoms prijaučiantys ar norintys susipažinti su ateitininkų veikla kviečiami dalyvauti.

Dažnai pasižiūrėkite
www.ateitis.org

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$120.00.

Foreign countries \$135.

Postmaster: Send address changes to

Draugas - 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$65.00

• 3 mėn. \$45.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$135.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$60.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$70.00 • 1/2 metų \$53.00

• 3 mėn. \$35.00

Kanadoje ir kitur (USD)

Metams \$80.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$40.00

Užsakant į Lietuvą:

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Tik šeštadienio laida oro paštu

Metams \$190.00 • 1/2 metų \$100.00

Tik šeštadienio laida reguliariu paštu

Metams \$68.00

Vyriausia redaktorė - Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorius -

kun. dr. Kęstutis A. Trimakas

kultura@draugas.org

Moderatorius - kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

KAIP PRANYKSTA AR GALI PRANYKTI VALSTYBĖS

ALEKSAS VITKUS

Kai 1963 metais Amerikos vairą perėmė Lyndon B. Johnson (LBJ), vienas iš jo pirmųjų įstatymdavystės žingsnių buvo tęsti savo pirmtako John F. Kennedy „New Frontier“ programą, kurią LBJ pakrikštijo į „Great Society“. Jis pradėjo dar iki šiol nepasibaigusį „karą prieš skurdą“, įvedė „Medicare“ sveikatos apsaugą, ir iniciavo pilietinių teisių įstatymą, kuriuo buvo uždrausta diskriminuoti piliečius dėl jų rasės, religijos ar etninės kilmės.

Ilgainiui „Great Society“ programos dėmesys kažkaip nukrypo į mažumų, ypač į nelegalių imigrantų ar juodosios rasės piliečių, teises. Dabar jau prieita prie to, kad tos rasės atšiauresnės politinės jėgos sau reikalauja net didesnių teisių, negu jų turi valstybės piliečių dauguma, t.y. baltoji rasė. Pradėta reikalauti reparacijų už dabartinių afrikiečių-amerikiečių protėvių kentėtą vergiją Amerikoje. Prieita prie tokių kuriozų, kai yra toleruojama „United Negro College Fund“, „Miss Black America“, tuo tarpu apie panašią diskriminaciją baltiesiems nė pagalvoti neįmanoma. Juk tuoj tokį išsišokėlį apšauktų rasistu.

Kur toks visiškai neproporcingas mažumų teisių išskėlimas gali Ameriką nuvesti? Prisiminkime, kur toks „teisių“ išskėlimas nuvedė jungtinę Lietuvos-Lenkijos valstybę XVIII amžiaus pabaigoje.

Kodėl kadaise buvusi plotu didžiausia Europos valstybė per kelis šimtus metų išnyko iš Europos žemėlapių? Lenkijoje jau nuo pat valstybės susikūrimo pradžios vyravo tradicija, pagal kurią bajorai turėjo teisę ir beveik pareigą priešintis karaliaus valdžiai. Daugelio istorikų nuomone, toks priešinimasis prasiėjo dar gerokai prieš Liublino uniją (1569 m.) ir tokia nepažabota absurdiška padėtis tęsėsi iki pat valstybės žlugimo.

Seimai tuomet dažniausiai iširdavo protestuojant keliems ar keliolikai bajorų, bet 1662 m. seimas iširo vos vieninteliui Čičinskui, atstovui iš Upytės pavieto, sušukus: „Nie pozwiałam“ (neleidžiu ar draudžiu). Tai ilgainiui virto nelemtu „liberum veto“ ir tapo beveik kasdieniniu seimo reiškiniu.

Valstybė, sukaustyta tokia taria „mažumų“ teisių apsaugojimo politika, negalėjo ilgai išsilaikyti. Seimas negalėjo priimti jokių kraštui reikalingų nutarimų, valstybėje kilo netvarka, kuria vykusiai pasinaudojo kaimynė, Rusija, Prūsijai bei Austrijai padedant.

Šviesesnieji tos vidinės netvarkos priešininkai jau po pirmojo padalijimo bandė suvaržyti tą nelemtą mažumos teises saugojantį „liberum veto“ įstatymą. Tai jiems iš dalies pavyko. Buvo sudaryta Seimo Nuolatinė Taryba, įsteigtos gana modernios penkios ministerijos, padidintos karaliaus teisės vesti užsienio politiką ir pan.

Nors tai buvo tikslingi žingsniai, to neužteko, vis dėlto proga veikti ta kryptimi ir toliau išliko. Rusija tuomet vedė ginčus su Švedija ir Turkija, o 1786 m., mirus Prūsijos karaliui Friedrich Didžiajam, atrodė, kad jo įpėdinis Friedrich William III remia Lenkijos-Lietuvos valstybės reformatorius ir taip ten silpnins Rusijos įtaką. Deja, Abiejų Tautų valstybė

buvo per daug supuvusi ir politiškai, ir ekonomiškai, ir net moraliai.

Tą bejėgiškumą ji labai pajuto, kai karalius Stanislovas Augustas Poniatovskis 1788 m. sušaukė net ketverius metus trukusį seimą ir Rusijos imperatorei Katerinai Didžiajai pasiūlė pagalbą kare prieš Turkiją. Numatydamą artėjantį Lietuvos-Lenkijos galą, ji pagalbos atsisakė. Karaliaus planas praplėsti savo valdžią ir padidinti Respublikos kariuomenę žlugo.

Gal teisingai tokią apgailėtina padėtį apibūdino Anglijos ambasadorius Varšuvoje savo laiške Anglijos vyriausybei: „valstybė, kuri neturi nė vieno sąjungininko, nei jokios nepriklausomos užsienio politikos ar prekybos, negali tikėtis išlikti gyva. Turėdama reikiamą vyriausybę, ji būtų viena iš pirmaujančių valstybių Europoje“.

Po daugelio metų kažkodėl vėl minėjome iki šiol Lietuvoje dar beveik nežinomą taip vadinamą gegužės 3-iosios dienos konstituciją, kurią Lietuvos ir Lenkijos atstovų grupė, nepaisydama Rusijos saudimo, 1791 m. gegužės 3 d. išdrįso paskelbti tautai. Naujoji konstitucija, pradžioje kukliai pavadinta Valdymo įstatymu, turėjo pagrindinį uždavinį — nutraukti taip dažnai vykusius seimų išardymus, naudojantis „liberum veto“ teise, ir tokiu būdu pertvarkyti į beveik visišką anarchiją įpuolusią Abiejų Tautų Respubliką, beveik prieš dvidešimt metų (1772 m.) jau išgyvenusią pirmąją valstybės padalijimą, kuriame dalyvavo Rusija, Prūsija ir Austrija. Kai kurie istorikai mano, kad ši 1791 m. gegužės 3 dienos konstitucija, nors iš esmės ir pažangi, savo klastinga frazeologija buvo panaikinusi Lietuvos valstybę, prijungdama ją prie Lenkijos.

Po to lemtingo seimo įvyko išdaviškoji Targovicos konfederacija, kurioje dalyvavę krašto išdavikai, pasiskelbę esą norintys susigrąžinti seimo sulaužytas laisves, kartu pasirodė esantys ir Rusijos sąjungininkai. Seimo sukurta valstybės valdžia sugriuvo ir 1793 m. įvyko antrasis Respublikos padalijimas. Po jo Katerina Didžioji, praktiškai šeimininkaujanti jau visame krašte, savo imperatorišku dekretu Didžiąją Lietuvos Kunigaikštystę panaikino oficialiai.

To negalėjo pakęsti Respublikos patriotai. Prasidėjo karas, ar tiksliau pasakius, sukilimas, kuriam Lenkijoje vadovavo iš Amerikos nepriklausomybės karų grįžęs gen. Tadas Kosciuszka, o Lietuvoje — plk. Jasinskis. Nors Varšuva, Krokuva ir Vilnius buvo greitai iš rusų išvaduoti, stiprių pajėgų suorganizuoti nepavyko ir sukilimas buvo rusų likviduotas. Po to 1795 m. įvyko ir paskutinis Respublikos padalijimas.

Man nenoromis kyla įtarimas, kad kai kurie žmonės Lietuvoje, nesijausdami pakankamai saugūs Europos Sąjungos ratelyje, dabar vėl iškilmingai mini Gegužės 3-osios konstituciją, taip lyg ir puldami į Lenkijos glėbį, turbūt bijodami, kad mūsų nepaimtų Rusija. Kartojasi Liublino unijos istorija?

Šiandien mes ir Amerikoje labai žiūrime „mažumų“ teisių, visiškai užmiršdami daugumos poreikius ir norus. Nors dar gana sunku tai įsivaizduoti, bet ar neištiks Amerikos, buvusios Lietuvos-Lenkijos valstybės likimas ir XXI a. amžiuje?

Kiekvienam laikui sava muzika

DALIA CIDZIKAITĖ

Su pundu neperskaitytų laikraščių besėdint vienoje iš Čikagos rajonų — Pilsen kavinių, ausį užgavo brazdinamos gitaros garsai ir rečitatyvu atliekama daina. Jaunas vyras dainavo ispaniškai, todėl tik iš dainos atlikimo stiliaus ir jos skambesio galėjau spręsti, apie ką ji — kuo skundžiasi ar kuo džiaugiasi, dėl ko nerimauja ar skauda širdį šiandieninei jaunų žmonių kartai.

Tiek dainos atlikimo būdas, tiek gitaros garsai nesvetimi mano ir vyresniai lietuvių kartai. Gitara sovietmečiu buvo svarbi ne tik jaunimo identiteto, bet ir protesto prieš režimą bei visuomenę dalis. Ji buvo bene lengviausiai įsigijamas instrumentas sovietinėje Lietuvoje, patogus nešti ar vežti iš vienos vietos į kitą, bet dar svarbiau, kad tai buvo šeštojo ir septintojo dešimtmečių autentiškas ir nesumeluotas balsas. Dažniausiai pasitelktas pasipriešinimui kam nors — politiniam slogučiui, visuomenės tamsumui, jos susvetimėjimui, vertybių nykimui — išsakyti.

Žinoma, tuometinis lietuvių pomėgis gitaros muzikai nebuvo lyg iš po lietaus savaime išdygęs grybas. Jis buvo nusižiūrėtas iš Vakarų, anglų muzikinės grupės „The Beatles“ dainų ir ypač amerikiečių hipių judėjimo, kilusio iš dalies kaip protesto prieš JAV vyriausybės pradėtą karą Vietname. Gerai žinomas lietuvių kompozitorius, lietuviškų roko operų pradininkas ir kūrėjas Kęstutis Antanėlis prisimena: „Nuo tada, kai 1964 metais per Liuksemburgo radijo stotį išgirdau „The Beatles“ dainą „Love Me Do“, visas mano gyvenimas pasikeitė“.

Šeštojo dešimtmečio pabaigoje ir septintojo pradžioje tuometinėje sovietų Lietuvoje jauni žmonės pradėjo burtis į nedideles grupes, save neretai vadindami gėlių vaikais arba bitnikais — abu pavadinimai, be abejonės, nusižiūrėti iš Vakarų. Ne tik priklausyti tokiam hipių judėjimui, bet vien jam prijausti tais laikais buvo ne tik pavojinga, bet ir uždrausta. Tačiau jų buvo, ir ne vienas. Ir visada su gitara. Tą laiką, mano akimis, neblogai užgriebė režisieriaus Raimundo Banionio sukurtas filmas „Vaikai iš Amerikos“ viešbučio“ (1990).

Lietuvoje gėlių vaikų judėjimas netruko įgauti pagreitį ir atrasti savo veidą. Vienu iš judėjimo savitumų buvo atsiradęs dainuojamosios poezijos žanras, kai daugiausiai lietuvių poetų eilės buvo ne deklamuojamos, bet išdainuojamos bei palydimos gitaros. Vienas tokių dainuojamosios poezijos pradininkų buvo ir Amerikos lietuviams puikiai pažįstamas Vytautas Kernagis. Tada jis dainavo kur kas lyriškesnes ir neretai politiškai angažuotas dainas apie Severiutę, boružę, nelaimingą ir likimo nuskriaustą keistuiolį Kukutį (pagal poeto Marcelijaus Martinaičio eiles). Atrodo, tokiuose paprastuose žodžiuose: „Saulėle saulėle, augink smilgelę boružei pakilt...“ — mes jautėme ne tik subtilų poetinio žodžio grožį, bet ir įžiūrėjome imperatyvą, paskatą patiems tiestis, kilti aukšty, siekti kažko daugiau.

Gal nuskambėsiu paradoksaliai, tačiau tas muzikinio gyvenimo tarpnis, kai dainos buvo atliekamos gitara ne miesto aikštėse ar stadionuose, bet draugų būrelyje, neretai namuose sėdint prie virtuvės stalo, irgi galėtų būti pavadintas „tyliąja rezistencija“. Jos dalimi buvo ir prieš 35-erius metus 1972 m. gegužės 14 d. susideginęs Romas Kalanta. Gal jis ir nepriklausė hipių judėjimui, nebuvo gėlių vaikas, tačiau, draugų teigimu, nešiojo ilgus plaukus, rengėsi kaip hipis ir grojo gitara.

Praejusį sekmadienį, gegužės 13 d., Čikagoje buvo surengtas R. Kalantos susideginimo 35-erių metų minėjimas. Nors minėjime gitara neskambėjo, garso netrūko. Daugiau nei penkiasdešimt motociklininkų lydėjo Kalantos žūties simbolį — tuščią katafalką — nuo Jaunimo centro Tėvų jėzuitų koplyčios iki R. Kalantos paminklo Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse. Nauji laikai prašosi ir naujų išraiškos formų. Kaip ir naujų instrumentų bei garsų.

MIELI LIETUVIAI!

VĖL KVIEČIAME DALYVAUTI ORGANIZUOJAMOJE AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOS IŠSAUGOJIMO AKCIJOJE

Kadangi šiuo metu yra sprendžiamas bažnyčios likimas teisme, mūsų pasirodymas yra būtinas. Parodykime, jog parapija gyvuoja, o kardinolo E. Egon motyvai uždaryti AV bažnyčią yra melagingi!

Po akcijos, 12 val. rinksimės prie AV bažnyčios, Broome gatvėje. Šiuo metu „The New York Times“ rengia straipsnį apie AV. Tikimės, sulaukti jų fotografo. Todėl gausus visų mūsų dalyvavimas yra ypač svarbus. Prašome apie tai pranešti savo draugams ir pažįstamiems.

Daugiau informacijos galima rasti tinklalapyje www.ourladyofvilnius.org

GEGUŽĖS 20 D. 10:30 – 11:30 AM

VIETA: PRIEŠAIS ST. PATRICK KATEDRĄ

(5-OJI AV., TARP 50-os IR 51-os GATVIŲ, MANHATTAN)

Aušros Vartų bažnyčios išsaugojimo komitetas, Niujorko LB apygarda, Ramutė Žukaitė, pirmininkė

APMASTYMAI IŠ ELLICOTT MIESTELIO

LUOZAS GAILA

Praeitą mėnesio pabaigoje Estijos sostinėje Taline vyko Estijoje gyvenančių rusų, protestuojančių prieš raudonarmiečio bronzinės statulos pašalinimą iš miesto centro, riaušės. Statula nebuvo nei nugriauta, nei sunaikinta, tik perkelta į karių kapines. Estai nepabūgo nei vietinių rusų, nei Maskvos grasinimų ir miesto centrą bjaurojančią okupanto statulą perkėlė. Raudonųjų „išvaduotojų“ skardinės statulos yra ir Vilniuje, prie Žaliojo tilto, kartu su kolchozininkų statulomis. Deja, lietuviai ne estai. Jau 1992 m. buvę politiniai kaliniai ir tremtiniai spaudė miesto valdžią tas statulas nukelti, bet Kultūros paveldo inspekcija pasisakė prieš, o ypač daug paveikė Tėvo Stanislovo, vieno iš garsiausių Lietuvos kunigų, buvusio tremtinio, laiškas 1995 metais. Laiške „Kaimo klebono laiškas Vilniaus merui“ klebonas rašo:

(...) Vilniuje, ant vieno tilto, yra paminklas mano Parapijietei ir Parapijietei. Atpažįstu Ją, belakančią rugio pėdą. O taip, tai Ji — mano Parapijietė! Man nesunku Ją atpažinti, nes niekuomet nebuvau miesto klebonas. Šalia Jos gyvenau atokiausiuose kolūkiuose. Ji dar rankomis rišo pėdus sukolektyvintuose laukuose! Tai Ji versidėse, kiauclidėse rankomis išnešiodavo po 500 kibirų jovalo per parą! Tai Ją dar šiandieną matau bažnyčioje, deja, šlubuojančią, artrito, reumato suluošintą. Tai Ją — jau daug daug Jų! — esu nulydėjęs į smėlio kalnelį... O ir tas mano Parapijietis! Jis priestaniniais traktoriais dešimtmečius arė laukus! Jis purškė laukus chemikalais ir prakiurdino savo plaučius! Jis vibracine liga serga! O kiek ir Jų jau atgulė į laukų pakraštį kaimo kapinaitėse?.. Gerbiamasis Mere! Argi Jūs išdrįsite ir tą menką Jiems pastatytą paminklą nugriauti? Jei galėsiu, prieš nugriauant atvešiu rožių ir padėsiu po jų šventomis kojomis...

Tai va, paskaitęs šį emocingą laišką, parašiau ir aš viešą laišką, pavadinęs jį „Amerikos lietuvių laišku kaimo klebonui“, kurį 1995 m. lapkričio 2 d. išspausdino iš buvusios „Tiesos“ virtęs laikraštis „Diena“.

Ne kartą „Dienoje“ peržvelgęs Jūsų, Tėve Stanislova, pamokslus, pajusdavau lyg ir savotišką palengvėjimą. Palengvėjimą, nes politinių rietenų, kaltinimų ir pykčio perpildytuose mūsų spaudos puslapiuose čia rasdavau krikščioniškojo atlaidumo, ramybės ir meilės artimui, nors ir kitaip mąstančiam, minčių. Gal dėl to, perskaitęs „Kaimo klebono laišką Vilniaus merui“, gerokai nustebau. Šiuo laišku kaimo klebonas kreipiasi į merą, kad Vilniuje, ant vieno tilto stovintys paminklai nebūtų nugriauti. (...)

Tą tiltą su minėtais paminklais pirmą kartą išvydau prieš dešimtį metų, atvykęs į okupuotą Lietuvą po keturiasdešimties gyvenimo metų išeivijoje, toli nuo savo gimtojo krašto. Liūdnas buvo mano apsilankymas tėvynėje. Tebuvo leista viešėti dešimtį dienų ir tik Vilniuje. Net savo brolio ir senelio kapo gimtajam Virbaly negalėjau aplankyti. Tad kiekvieną dieną žingsniuodavau iš „Lietuvos“ viešbučio tuo tiltu į senamiestį.

Jei eidamas nesutikdavau okupanto kareivių, tai prie tilto visada mane grėsmingai sutikdavo jų skardinė statula. Aišku, jų statula nedvokė prakaitu, purvu ir šlapimu, kaip gyvieji, kuriuos aš, vaikas būdamas, mačiau įžengiant į Lietuvą. Lietuvis skulptorius, norėdamas gyventi ar trokšdamas iš okupanto gardesnio duonos kėsnio, neparodė jų išalkusiais veidais, iškirmijusiais dantimis, rachito iškraipytomis kojomis, grėsmingai į mus nukreiptais durtuvais. Čia jie stovėjo išdidžiai, iškeltomis galvomis ir iškelta vėliava — kaip nugalėtojai prieš pavergtuosius.

Prez. Algirdas Brazauskas 1996 m. vasario 15 d. įteikia Algirdui Mykolui Dobrovolskiui – Kun. Tėvui Stanislovui OFM Cap., Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino ordiną.

Jūs, klebone, savo laiške merui rašote: „Atidžiai pažiūrėkite į tų dviejų kareivių antpečius. Jei ant jų būtų dvi raidės „BV“, tai reikštų, kad jie iš Vetrovo brigados. Tada be gailės verskite juos į upę. Bet jie yra iš Zukovo ir Malinovskio pulkų. Jie suvarė į urvą fašizmo hidrą, jie užgesino Osvencimo ir Zaksenhauzeno krosnis. Ar už tą žygdarbį jie nenusipelnė pagarbos ir padėkos?“

Ką gi, nesu toks pastabus, kaip kaimo klebonas, be to, ir apie okupanto kareivių ženklus menkai nusi-manau. Bet ar iš tikro tai svarbu? Ar suomei motinai svarbu, kokiais ženklais pasipuošęs raudonarmietis nužudė jos sūnų, vyrą, tėvą, beginantį savo tėvynę? Ar lietuviui tremtiniui, mirštančiam Sibire nuo bado ir šalčio, buvo skirtumas, kokios okupanto brigados jį ten ištremė? Ar Prūsijos lietuviui buvo lengviau, jei jį žudė vieno ar kito pulko barbaras? Ar žaiginama jo motina, žmona ir nepilnametė dukterė žiūrėjo į žagintojo ir žudiko antpečių ženklus? Ne, klebone, visai nesvarbu kokie jų antpečių ženklai. Jie, dėvėdami raudonąją penkiakampę žvaigždę, traisė savo tankais civilius gyventojus Berlyne, Vengrijoje, Čekoslovakijoje ir Lietuvoje prie televizijos bokšto. Jie degino afganų kaimus, o šiandieną degina Čečėnijos, ir tebegrasina mums.

Rašote, kad jie suvarė į urvą fašizmo hidrą ir už tai nusipelnė pagarbos. Jūs, klebone, gyvendamas kaimė, turbūt nežinote, kad raudonoji hidra išžudė keleriopai daugiau žmonių nei fašistinė. Vien tik lietuvių tauta neteko trečdaliao savo gyventojų. Argi stipresnis ir galingesnis žudikas, nugalėjęs silpnesnį bendrininką, nusipelnė mūsų pagarbos? Juk

raudonoji hidra per pusšimtį metų išlaikė vergijoje visą Rytų Europą ir grasino visam laisvajam pasauliui. Bijodamas tos grėsmės, laisvasis pasaulis, vadovaujamas Amerikos, išleido ginklavimuisi nesuskaitomas sumas pinigų, kurie galėjo būti skirti visos žmonijos gerovei. (...)

Ak, tiesa, ant to tilto be buvusio okupanto kareivių yra ir kitos statulos. Kai perėjęs tiltą atsigręždavau, man rodė, kad jų iškeltos metalinės rankos rodė į KGB rūmus ir kankinimo kameras. Tik nežinojau, ar grasinamai, ar įspėjamai. Anais laikais, besilankydamas kartu su kitais Ame-

paliktus statulų, dar ilgai pasiliks mūsų sielose.

Kaip žinome, statulos pasiliko, nes štai kaip nusprendė Lietuvos žmogus (iš laiško „Dienai“, parašyto Povilo Gudžiūno iš Kėdainių):

(...) Ir, man pasidarė gaila J. Gailos: jis savo laiške prašė prieš Tėvą Stanislovą, kaip ne taip seniai buvo prabilęs būrys kunigų, pareiškęs savotišką „interpeliaciją“ šiam tauriam humanistui. Tėvui Stanislovui priekaištaujama, kad jis gina tarybinių karių skulptūrinę grupę ant Žaliojo tilto, kad žada padėti rožių prie paminklo... Taip, Tėvas Stanislovas rašė, jog jis norėtų padėti gėlių prie žemdirbių — Parapijietės ir Parapijietės — kojų. Iš kur jis ims tas rožes, jis nerašė. Gal iš mūsų parapijiečių darželių, gal iš Dotnuvos vienuolyne išauginto darželio. O jau ponas J. Gaila kaltina vienuolį, jog jis rožes pirkė iš tikinčiųjų kišenės... Negražu šitaip tendencingai prognozuoti. Tėvas Stanislovas su tarybiniais kariais susitiko akis į akį daugelį kartų, ypač kai kalėjo Sibiro lageriuose. Bet niekas jo šitaip nekoneveikia, kaip p. J. Gaila, tik iš tolo matęs juos ir gyvenęs karo nemačiusioje Amerikoje, kur kariai, kovęsi su hitlerininkais, ir šiandien gerbiame. Tėvas Stanislovas pasveria kiekvieną žodį: jis tarybinių karių nevadina šlapimu dvokiančiais, iškirmijusiais dantimis, rachito iškraipytomis kojomis žmonėmis. Kiek čia pagiežos tiems, kurie per prievartą buvo apvilkti kariškių uniformomis...

1996 m. vasario 15 d. buvau pakviestas į ordiną apdovanojimų šventę Prezidentūroje, kur Tėvas Stanislovas buvo apdovanotas Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordinu. Gavęs ordiną iš prez. Algirdo Brazausko, galingu balsu užtraukė kažkokią lotynišką giesmę. Susipažino me ir abu apgailestavome, kad mūsų nuomonės taip skiriasi. Vėliau, „Kau-no dienoje“ teko skaityti pokalbį su juo. Įstrigo jo žodžiai: „Susikirtome su Metropolitu... Mano nuomone, iki šios dienos Bažnyčia neatliko susitaikymo misijos. Atsiprašėme žydų. Bet mes nepadėkojome tiems žmonėms, kurie sunkiomis sąlygomis tarybiniais laikais labai daug gera padarė Lietuvai. Nepadėkojome A. Sniečkui, kitiems... Tampame Amerikos protektoratu, o tylime. Atvažiuoja iš ten koks kažkoks generolas ir ruošiasi numirti čia, Lietuvoje. Nieko neklausęs, nesakęs, lyg taip turėtų būti“.

Taip, kaip jis nevengė kritiškai pasisakyti apie Metropolitą, piktai ir gal tik jam vienam žinančiam kodėl, pasisakyti prieš Ameriką ir iš Amerikos atvykusius Lietuvai padėti lietuvius, jis nevengė drąsinti tuometinį ministrą pirmininką Adolfą Šleževičių nepaklusti prez. A. Brazauskui ir neatsistatydinti už neetišką elgesį. Vokiečių okupacijos metais jis nepabūgo gelbėti žydų, o sovietinės okupacijos laikais pasisakyti prieš religijos persekiojimus ar užtarti kalinamus. Už tai net du kartus buvo ištremtas į Sibirą.

Kun. Tėvas Stanislovas po sunkios ligos atsiskyrė su šiuo pasauliu 2005 m. birželio 23 d., eidamas 87 metus. Visų parapijiečių buvo mylimas ir gerbiamas. Apie jį yra sukurti du filmai, išleistos dvi jo pamokslų knygos.

GANYTOJO ŽODIS

LOTYNŲ AMERIKOS IR KARIBŲ VYSKUPŲ GENERALINĖ KONFERENCIJA

Gegužės 13 d., sekmadienis, buvo paskutinė ir svarbiausia šeštosios popiežiaus Benedikto XVI apaštališkosios kelionės į užsienį – apsilankymo Brazilijoje diena. Aparėsidos Dievo Motinos šventovės konferencijų salėje įvyko Penktosios Lotynų Amerikos ir Karibų vyskupų generalinės konferencijos atidarymas. Benedikto XVI kalbos klausėsi konferencijos dalyviai, atstovaujantys 22 kraštų ir vietinėms vyskupų konferencijoms.

Krikščionių tikėjimas jau penkis šimtmečius gaivina šio žemyno žmonių gyvenimą ir kultūrą, – kalbėjo popiežius. Vietinių tautų kultūros vertybių ir misionierių skelbto krikščionių tikėjimo sintezė suformavo šio žemyno krikščionišką kultūrą, taip pat gilų ir turiningą liaudies pamaldumą, kuris yra Lotynų Amerikos tautų siela. Utopiniai siūlymai grįžti prie prieškolombinių religijų, atskirti nuo Kristaus ir Bažnyčios, būtų ne pažanga, bet regresas.

Toliau popiežius priminė anks-tesnes keturias Bažnyčios Lotynų Amerikoje generalines konferencijas, kurios buvo tarsi vientisas nuoseklus rūpinimasis Bažnyčios gyvenimu šiame žemyne. Po 1991 m. Santo Dominge vykusios ketvirtosios konfe-

rencijos įvyko daug pasikeitimų Lotynų Amerikos šalių gyvenime. Visų pirma šiandien gyvename globalizacijos laikais, kurie iš esmės yra laimėjimas, tačiau su sąlyga, kad bus deramai paisoma moralinių kriterijų. Pastaruoju metu taip pat konstatuojamas šio žemyno visuomenių ir valstybinių santvarkų demokratėjimas, nors kai kur kelia rūpestį autoritarinės valdymo formos, besivadovaujančios atgyvenusiomis ideologijomis, nesiderinančiomis su krikščioniška žmogaus ir visuomenės vizija. Per paskutiniuosius metus pirmyn pažengė ir bažnytinė bendruomenė, subrendo naujos pasauliečių veiklos formos, nors tuo pat metu, dėl plintančio sekuliarizmo, hedonizmo, sektų prozelitizmo, susilpnėjo dalies krikščioniškos visuomenės sąmoningumas.

Ką mums duoda Kristus? Kodėl mes norime būti jo mokiniai? Ar tikrai mes tikime, kad Kristus yra kelias, tiesa ir gyvenimas? Į šiuos klausimus popiežius atsakė trečioje savo kalbos dalyje. Didžiausia klaida ir didžiausia žala, kokią padarė praėjusiame šimtmetyje vyravusios socialinės sistemos, tiek marksizmas, tiek kapitalizmas, buvo realybės susiaurinimas vien iki materialinių verty-

bių, socialinių, ekonominių ir politinių problemų. Atmetus Dievą buvo falsifikuojama pati mūsų gyvenamos tikrovės samprata. Privalome aiškiai sakyti: atmetus Dievą, neįmanoma teisingai suvokti pasaulio. Dievas nėra hipotezė ar idėja, bet realybės pagrindas. Mes pažįstame Dievą žmogaus veidu, meilės Dievą, kuris už mus pasiaukuoja ir mirė ant kryžiaus. Ir jei mes išgirstame jo kvietimą, jei suvokiame tą didžiąją meilę, mes atsakome: seksiu paskui tave visur, kur tik tu eitum.

Ką mums duoda tikėjimas? Duoda visuotinę Dievo vaikų šeimą – Bažnyčią. Tikėjimas mus išvaduoja iš individualistinės izoliacijos ir veda į bendrystę su Dievu ir su kitais žmonėmis, į atsakomybę vienas už kitą. Šia prasme, krikščionims nuo pat pradžios būdingas rūpinimasis vargstančiais žmonėmis yra ne tik socialinė vertybė, bet visų pirma krikščioniškas tikėjimo elementas, sekimas to Dievo, kuris dėl mūsų tapo vargšu, kad savo vargingumu mus praturtintų. Iš čia Bažnyčiai nuo pat pradžios būdingas rūpinimasis autentišku žmogaus asmens išlaisvinimu.

Lotynų Amerikos ir Karibų šalių tautos turi teisę gyventi neslegiamos bado ir smurto, – sakoma popiežiaus kalbos ketvirtojoje dalyje. Siekiant autentiškos pažangos, reikia pašalinti milžinišką socialinę nelygybę. Šiame kontekste pirmiausia reikia atkreipti dėmesį į neteisingumą kuriančias struktūras. Tiek kapitalizmas, tiek ir marksizmas žadėjo sukurti naujas struktūras ir skelbė, jog, kai jos bus sukurtos, jos veiks pačios savaime. Visuomenė, nepripažįstanti Dievo,

nesugeba susikurti vieningos moralinių vertybių sistemos ir neturi jėgų pagal tas vertybes gyventi. Šia prasme Bažnyčios vaidmuo yra iš tiesų labai svarbus. Tačiau Bažnyčia, gerbdama sveiką pasaulietiškumą, įskaitant ir politinių pozicijų pliuralizmą, tiesiogiai visuomenės reikalų netvarko. Jei Bažnyčia bandytų imtis politinės veiklos, prarastų nešališkumą ir moralinį autoritetą, ne padėtų, o tik pakęntų visuomenei. Nesitapatindama su politinėmis jėgomis, Bažnyčia ugdo krikščionis, o tuo pačiu ugdo ir piliečius.

Penktoje kalbos dalyje, kalbėdamas apie kitas prioritėtines Bažnyčios veikimo sritis, popiežius akcentavo šeimos svarbą, tėvo ir motinos vaidmenį rengiant naująją kartą brandžiam ir atsakingam gyvenimui. Esminė Bažnyčios misijos sėkmės sąlyga yra misiją vykdančių kunigų kokybė. Svarbus ir vienuolių atliekamas darbas, o dar svarbesnis jų duodamas liudijimas. Lotynų Amerikos Bažnyčios palaima yra gausūs pasauliečiai, veikiantys įvairiausiose bažnytinio ir socialinio gyvenimo srityse. Beveik 43 procentai visų Katalikų Bažnyčioje besidarbuojančių katechetų ir net 90 procentų pasauliečių misionierių yra lotynų amerikiečiai. Šis potencialas turi būti kuo geriau panaudotas Bažnyčiai meta- miems iššūkiams spręsti.

Ilgą kalbą popiežius baigė malda: „Pasilik su mumis, Viešpatie, nes vakaras arti, diena jau besibaigianti. Pasilik su mumis, Tavo šviesa teis- sklaido sutemas“.

Pagal Vatikano radiją parengė
N. Šmerauskas

Jei ir nepamirštume, kokio dydžio ir kokiomis lėšomis ši bažnyčia bei kiti pastatai turėjo būti pastatyti, reikia žinoti, kad joje, Jeruzalei esant krikščionių rankose, galėjo tilpti ne tik daug kunigų, bet ir beveik ištisos tamplierių vienuolijos kariuomenės.

Visas pastatas kartu su varpinės bokštu pastatytas iš dailių ir didelių keturkampių akmenų. Pati bažnyčia kryžiaus formos. Skliautai iš skaldytų akmenų, sienos sueina į keturkampį, tik- tai rytų ir vakarų sienos yra puslankio formos. Visose pusėse ratu aplinkui yra keturkampės kolonos; palei jas eina procesijos. Virš jų, tik į vakarus, yra atvira galerija. Virš Viešpaties Karsto iškilęs, apvalus kupolas, kuris iki pusės skliautuo- tas, o kita pusė rąstais suremta. Matyti apvalus, šviesus langas, toks kaip Romoje šv. Marijos Rotondos bažnyčioje.

Lyja tuose kraštuose rečiau, dėl to pastatams mažiau pavojaus, ypač kad šv. Karsto koplyčia viršuje ir iš visų pusių išklotą marmuru, išorinės sienos taip pat apmuštos pelenų spalvos marmuro plokštėmis, kurias perskiria porfyrynės kolonos. Kupolas, kaip ir visas bažnyčios stogas, dengtas skardos lakštais.

Įėjimas į bažnyčią ties viduriu, iš pietų pusės. Dešinėje, graikų koplyčioje, yra Prancūzijos kara- lių kapai. Prieš duris padėtas akmuo, ant kurio buvo paguldytas ir išteptas tepalais nuo Kryžiaus nuimto Kristaus kūnas. Kiek toliau, prie dviejų kolonų, yra du kapai: vienas arti rusų koplyčios sienos (apie ją bus toliau). Tie kapai minėtųjų kara- lių sūnų ar kokių artimųjų. Paminklų įrašai nuo senumo išdile, nebegalima perskaityti.

Kairėje pusėje, po galerija, tarp dviejų kolonų, yra maža, nuo bažnyčios lentomis atitverta abisinų koplytelė. Mat kiekviena konfesija, be šventosios vietos, kur Kristus kokią nors kančią kentėjo, dar turi savo atskirą maldos vietą, kur paprastai savo apeigomis laiko pamaldas.

Netoli nuo abisinų, ten pat, tik žemiau, tokią maldos vietą įsirengę sirai, arba maronitai, t.y. apsikrikštiję arabai. Jų koplyčioje yra Juozapo iš Arimatėjos šeimos kapai. Toliau visa apačia yra katalikų. Seniau jų žinioje buvo ir viršutinė galerija. Bet kai gruzinai gavo Kalvarijos kalną sau kaip šventą vietą, o bažnyčioje neturėjo atskiros maldos vietos, armėnai, taip pat turėdami savo šventą

KELIONĖ Į JERUZALĘ

M. K. RADVILA NAŠLAITĖLIS

Nr. 33

vietą (apie ją anksčiau pasakyta), maldos vietos bažnyčioje negalėjo lengvai susirasti, tai, sumokėję pinigų, susitarė su gruziniais, o gruzinai – su katalikais. Abi pusės susitarė, kad jie katalikams užleis pusę Kalvarijos kalno, kur Kristų kalė prie Kryžiaus, o katalikai gruzinams užleis virš abisinų ir sirų maldyklų esančią trečiąją galerijos dalį. Taigi šioje galerijoje yra gruzinų ir armėnų maldos vietos. Iš bažnyčios į jas užlipa atskirais mediniais laiptais.

Šis keitimasis katalikams buvo naudingas, nes jie gavo pusę Kalvarijos kalno ir du trečdalius gana didelės ir erdvios galerijos. Nors tos galerijos jiems ir ne taip reikia, tačiau jie laiko ją savo žinioje. Šis keitimasis įvyko tuo metu, kai Jeruzalę valdė Egipto sultonai.

Koptai, kuriuos taip pat vadina chaldėjais, Knevaldydami jokios šventos vietos, neturėdami nė maldos vietos, pasistatė mažą koplytelę už šv. Karsto koplyčios prie sienos, priešais sirų maldyklą, kurioje laiko savo pamaldas. Kada ir kaip tą vietą gavę, nieko tikra negalėjau sužinoti. Šios dalies šiaurėje yra mūsų, katalikų, Apsireiškimo koplyčia, kurioje laikomos pamaldos. Iš senovės, jai yra priskirtos kai kurios piligrimų apsistojimo vietos arti bažnyčios. Jose yra nemažai kambarių ir gana patogūs būstai. Yra ir nedidelė virtuvė su refektoriumi, kur mes maitinomės. Yra ir mažas tvenki- nys. Netoli nuo valgyklos yra laiptai, kuriais užlipa į viršutinę bažnyčios galeriją.

Išėinant iš minėtosios Apsireiškimo koplyčios, priešais duris, yra šv. Marijos Magdalietės altorius. Paskui iš eilės prieinama prie šventų vietų (apie jas jau anksčiau sakytą) ir prie laiptų, kuriais nuli- pa prie šv. Elenos koplyčios, o už jos – prie šv. Kryžiaus atradimo vietos. Toliau abisinų šventoji Kristaus kančios vieta. Ten saugomas akmeninis keltas, ant kurio pasodinę Kristų erškėčiais

vainikavo. Iš čia laiptais, kaip anksčiau aprašiau, užlipama į Kalvarijos kalną, kuris siekia pietinę bažnyčios keturkampio sieną.

Graikų maldos vieta yra bažnyčios viduryje, tarp kolonų, apjuosta žema mūrine siena. Ji didesnė už kitų tautų maldyklas. Į rytus nuo jos yra didžiosios bažnyčios durys, į vakarus – šv. Karstas; iš tos pusės ir įėjimas į tą koplyčią. Prie jos pristatytas mažas taip pat jų altorėlis, bet nepapuoštas.

Bažnyčia visa be langų, tik tai tas vienas atvi- ras, apvalus kupole, virš šv. Karsto koplyčios. Jis teikia pakankamai šviesos, apšviečia ir maldyk- las. Bet tos šviesos mažai tereikia, nes jos iš visų pusių žiburių apšviečiamos. Tiesa, yra aukštas lan- gas Kalvarijos kalne. Jis išeina į gatvę ir yra gerai apkaltas geležinėmis grotomis. Taip pat ir mūsų, katalikų, koplyčioje yra langas į rytus, ir tas gerai apkaltas geležinėmis grotomis. Pro jį įeina daug šviesos. Bažnyčios asla išklotą dideliais kvadrati- niais akmenimis. Iš visko lengvai matyti, kiek rū- pesčių ir kiek lėšų ta šventoji karalienė Elena pa- dėjo, kad amžiais stovėtų šitie šventųjų vietų pas- tatai.

Jeigu kas nors, skaitydamas šį aprašymą, pa- stebėtų, kad ką nors praleidau, turės atleisti ir pa- taisyti, nes negalėjau tiksliai, kaip virvele matuo- damas, įsidėmėti nei visų architektūros detalių, nei tiksliai atsiminti visų konfesijų atstovų, kurie lan- kosi bažnyčioje. Kaip jau sakiau, į baziliką tebuva- jėjęs tris kartus ir nuo vakarinių pamaldų tenai išbuvau iki kitos dienos vidudienio. Todėl neturėtų atrodyti keista, kad per trumpą laiką nebuvo gali- ma atidžiau apžiūrėti kiekvieną objektą. Ypač kad ši labai šventa vieta turi tokią savybę, kad kiek- vieną nusidėjėlį, – koks esąs prisipažįstu, – nepa- prastai apstulbina, sujaudina ir verčia dėkoti Die- vui už nesuskaičiuojamas žmonių giminei padary- tas geradarystes. Taip pat dar stipriai paskatina ir uždega domėtis, kaip šioje vietoje išganytojas Kris- tus, baisiai žiaurius kankinimus ir skausmus ken- tėdamas, teikėsi mus išganyti.

Liepos aštuntą dieną, išėję iš bažnyčios, pavai- gę vienuolyne, nuėjome pas kadį, nes jau rytojaus dieną mums reikėjo išvykti. Gatvėje matėme tokį reginį: daugiau kaip dvidešimt turkų po vidudienio sėdėjo deginančios saulės spinduliuose.

Bus daugiau.

KITI APIE MUS

Kaip broliškų respublikų piliečiai Europą atsuktuvais šturmo

Vladas Krivickas

Na štai, lietuviai, ir vėl pakliuvo. Ne į kokio nors tarptautinio skandalo sukuri, garbės lentą ar naują palaimintųjų sąrašą, bet į populiarią naujienų agentūros „Reuters“ skiltį iškalbingu pavadinimu „Oddly enough“. Negaliu tiksliai pasakyti, kiek milijonų žmonių vienu ar kitu būdu pasiekia šioje skiltyje publikuojama informacija, bet galiu užtikrinti, kad pakankamai daug.

„Oddly enough“ tarp „Reuters“ informaciją prenumeruojančių viso pasaulio spausdintinių ir internetinių leidinių redaktorių yra viena populiariausių skiltių. Ji yra svarbus šaltinis, maitinantis tuščiai vietai užkaišioti spaudoje įsteigtus skyrelius, tokius kaip „Ivairenybės“, „Margumynai“, „Būna ir taip“ ir pan. Tai kvailų, sveiku protu nepaaiškinamų ar tiesiog graudžiai linksmy kasdien žmonėms pasitaikančių nutikimų galerija.

Pranešimo, kuris jau ėmė plisti visame internete, pradžia skelbia: „Antradienį paryčiais Italijos policija suėmė keturis vandalus, atsuktuvu apgadinusius vieną garsiausių Romos fontanų. Teisėsaugos pajėgos apie tai informavo praeiviai, pastebėję, kaip keturi girti asmenys — ukrainietis, lietuvis, moldavas ir rusė — nuo Ispanijos laiptų papėdėje trykštančio Bakačo fontano atsuktuvu gramdo popiežiaus emblemą“.

Žinutė pakankamai iškalbinga ir galima būtų ją palikti be komentarų. Bet tekstai, kaip prisimenu dar iš mokyklos suolo, ir rašomi tam, kad būtų komentuojami, iš jų prisigaminėtų naujų tekstų, visa tai pavirstų į begalybės besitęsiantį nebesupaisomą gaudesį, o mes, žmonės, ir toliau gyventume išužtomis ausimis, taip nieko ir nesupratę. Bent jau taip sakė postmodernistai, kurie, regis, jau nebemadingi ir „užgausti“ naujų madų.

Taigi, grįžtant prie, hm... teksto

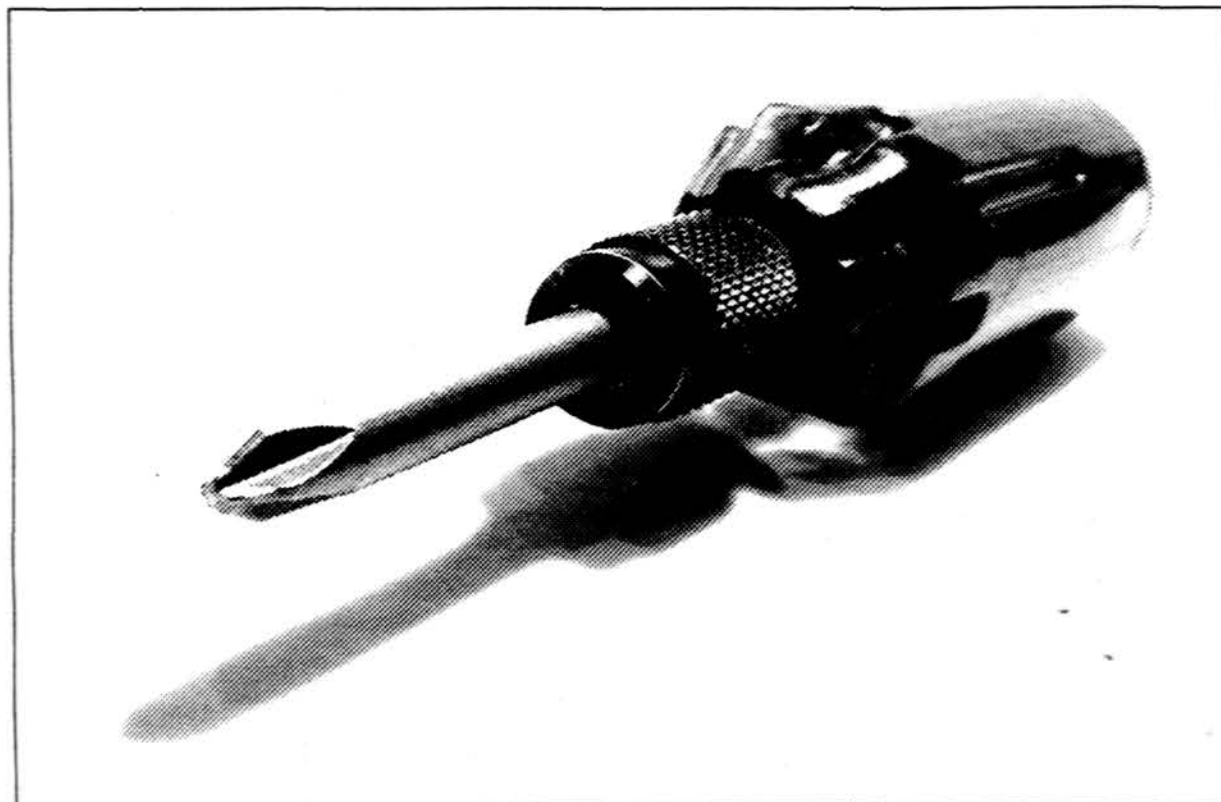
analizės. Perskaičius šį pranešimą, prieš akis stoji tokia istorija. Keletas prisigėrusių piliečių iš buvusių broliškųjų respublikų Europos kultūros lopšyje nerado nieko kito, kuo galėtų užsiimti, tik krapštyti niekuo dėto popiežiaus atvaizdą atsuktuvu.

Manau, šioje teksto analizėje rei-

šveicariją.

Įtariama, kad lietuvis apiplėšė penkių šveicarų juvelyrinių dirbinių parduotuves. Per užpuolimus buvo nužudyti du žmonės, dar du vyriškai patyrė sunkius sužalojimus.

Pranešama, kad lietuvis galėjo pagrobti vertybių už 625,000 JAV do-

kėtų atkreipti dėmesį, kad niekšingas aktas buvo atliekamas būtent atsuktuvu. Paprasčiausias žmogiškas smalsumas su paranojos atspalviu verčia pasvarstyti, iš kur Romoje, netoli garsiausių Ispanijos laiptų, būrelis buvusių broliškųjų respublikų piliečių gavo atsuktuvą? Na, turi žmonės tokius įrankius namuose, mašinos, bet kurių galų su savimi ji tampytis?

Galbūt vargšai, atvykę iš super-saugių šalių, norėjo apsiginti nuo mafiozų italų? O gal čia pats laikas prisiminti kitą neseną istoriją, kurią kiek seniau paskelbė naujienų agentūra BNS: „Lietuvos pilietis dėl dviejų juvelyrų nužudymo bei dviejų žmonių sunkaus sužalojimo stos prieš Šveicarijos teisimą. Vokietijos žiniasklaida pranešė, kad atsitiktinai traukinyje sulaikytą 32 metų lietuvį Rosenheimio teismas nusprendė perduoti baudžiamajam persekiojimui į

lerių.

Tai jau antras lietuvis, įtariamas juvelyrinių dirbinių ir laikrodžių parduotuvių plėšimu pastaruoju metu.

Prieš dvi savaites Vilniaus apygardos teismas nusprendė į Italiją išduoti kaunietį Gediminą Gerčių, kuris įtariamas dalyvavęs 5 apiplėšimuose ir su bendrais galėjęs į kišenes susikrauti vertybių už daugiau kaip milijoną eurų“.

Tas pats paranojiškas vidinis balsas šnibžda, ar tik tautiečiai nebus susirengę kam nors kitam nei fontano ardymui? Ką, jei jie buvo sumanę ką nors apiplėšti? Galbūt būdrių praeivių dėka išvengėme daug „riebesnės“ antraštės, kaip antai: „Būrelis Rytų europiečių, grasindami atsuktuvu, iš Romos savivaldybės nario atėmė 1,000 eurų“. Arba: „Automobilių vagys iš Lietuvos net ir sudėtingiausias signalizacijas įveikia

atsuktuvu“.

Sutikite, skamba įtikinamai, lyg jau kur būtume girdėję?

Bet juk iš tiesų girdėjome ir nuolat tebegirdime. Nedidelė naujiena, kad dalis lietuvių, išvykę į užsienį, sąžiningai dirba, tuo tarpu kiti užsima kuo tik nori, bet ne darbu.

Jau girdėjome apie lietuvių, Vakarų Europoje vagiančius automobilius, akimirksniu apšvarinančius prabangias Prancūzijos drabužių parduotuves ar tiesiog be rimtos priežasties užpuodinėjančius ir sumušančius praeivius.

Vienas Lietuvoje gerai žinomas menininkas privačiame pokalbyje nesenai pratarė: „Ar žinai, kodėl Lietuvoje pastaruoju metu sumažėjo nusikalstamumas? Užtat, kad padugnės iš Lietuvos išsikraustė į Europą“. Klausiu, kodėl jos neišsikraustė į Ameriką?

„Palauk bevizio režimo. O šiaip tai tie, kurie pakankamai prisivogę ir bijo Amerikos valdžios, irgi bėga per Atlantą atgal. Bet ne į Lietuvą — į Europą“, — negailėjo savo išminties perlų Lietuvos muzikos žvaigždė.

Iš pradžių į tokias teorijas žiūrėjau skeptiškai. Tačiau neįvardinto lietuvio ir Co. Romoje atliktas darbelis leidžia bent iš dalies pritarti tokiai minčiai. Istorijų apie tai, kaip neturėdami ar nenorėdami kuo užsiimti lietuviai Europoje švaistosi kumščiais, peiliais ir atsuktuvais, netrūksta. Vadinas, į Europą emigruoja nemažai nusikalsti linkusių tautiečių. Tad gal iš tiesų Lietuvai nuo to bus geriau? Gal kalbos apie emigracijos žalą — gerokai perdėtos?

Sakysit, tokie lietuvių žygiai daro gėdą? Į tai galima žiūrėti taip: mūsų šalis nėra taip plačiai žinoma, o daugeliui užsieniečių vieno ar kito tvarkos pažeidėjo ar nusikaltėlio tautybė dažnai nėra motais — vis tiek jos neišsima.

O pati idėja — labai lietuviška: apvalyti šalį svetimomis rankomis...

! pinkles patekusi Lenkijos valdžia

Atkelta iš 1 psl.

tačiau išlieka klausimas, ką daryti su Lenkijos milijonais užrakintų slapto-sios policijos dokumentų, kurie užima 80 kilometrų lentynų erdvės. Slaptumas leidžia kolaborantams vaidinti nekaltus ir sudaro sąlygas šantažui. Ši problema tikriausiai bus sprendžiama pakeičiant liustracijos įstatymą atvirų archyvų politika. Kiekvienam būtų leista patikrinti informaciją apie bet ką. Tačiau dokumentuose yra nemažai asmeninės informacijos, nesvarbu tiksliai ji ar ne, apie tokius

dalykus kaip sveikatos būklė ar seksualiniai polinkiai.

Taigi, matyt, geriausia išeitis būtų paviešinti archyvus nepateikiant tokios personalinės informacijos. Tačiau kas tai turėtų padaryti? Kai kurie spėja, kad dabar prasidės ilgos diskusijos dėl to, kaip reformuoti archyvų valdymą, ir tokiu būdu kolaborantams nenaudingi duomenys dar daugybę metų užsigulės stalčiuose ir lentynose.

Visa ši komunistinių specialiųjų tarnybų kolaborantų problema verti-

nama iš skirtingų istorinių perspektyvų. Broliai Kaczynskiai tiki, kad po komunizmo žlugimo 1989-aisiais perėjimas į demokratiją buvo sabotuojamas senojo režimo elementų. Jie nori nutraukti tarp valdžios, verslo ir kairiųjų politikų esantį gana aktyvų bendradarbiavimą. Visai nesvarbu, kad B. Geremekas 20 metų išbuvo opozicijoje: kritikai klausia, kaip jis 1960-aisiais galėjo gauti Šaltojo karo metais tiesiog puikų darbą — vadovauti Lenkų kultūros centrui Paryžiuje — neturėdamas ryšių su lenkų ar sovie-

tų žvalgybomis?

Kiti tvirtina, kad Kaczynskiai patys yra savo įtarimų kaliniai, nusi-teikę konfrontuoti. Teisingumas yra viena, kerštas — visai kas kita. Nuo 1989-ųjų Lenkija tramdė infliaciją ir susikūrė veržlią rinkos ekonomiką. Dabar ji privalo modernizuoti savo viešąsias paslaugas ir atlikti konstruktyvų vaidmenį Europoje. Pernelyg įkaitusių diskusijų dėl liustracijos įstatymo užbaigimas gali būti geriausia išeitis to siekiant.

P. Wolfowitzas atsistatydina iš Pasaulio banko vadovo posto

Atkelta iš 1 psl.

Pagal susitarimą, kuriuo buvo išsaugotas jo geras vardas, banko valdyba sutiko su P. Wolfowitzo žodžiais, kad „jis veikė etiškai ir sąžiningai“, tikėdamas, kad tai geriausiai atitinka institucijos interesus.

63 metų P. Wolfowitzas sakė, jog yra patenkintas, kad valdyba priėmė jo patikinimus.

JAV prezidentas George'as W. Bushas apgailestaudamas priėmė jo atsistatydinimą, nes jam būtų labiau patikę, jei jis būtų likęs banke, sakė Baltųjų rūmų atstovas Tony Fratto. Pasak jo, G. W. Bushas netrukus paskirs kandidatą į P. Wolfowitzo vietą.

Pasaulio bankui tradiciškai vadovauja amerikietis. G. W. Bushas ke-

tina tęsti šią tradiciją, sakė vienas Baltųjų rūmų pareigūnas, kuris nenorėjo, kad būtų skelbiama jo pavardė.

JAV finansų departamento vadovas Henry Paulsonas sakė, kad netrukus padės G. W. Bushui išrinkti žmogų, kuris pakeistų P. Wolfowitzą. Jis sakė, kad pasitars su savo kolegomis visame pasaulyje.

Tuo tarpu Pasaulio banko darbuotojai džiugavo, kad baigėsi krizė, kuri buvo apėmusi jų instituciją, kasmet kovai su skurdu išleidžiančią maždaug 25 mlrd. dolerių.

Ši krizė papiktino kai kuriuos banko darbuotojus ir paskatino aukšto rango darbuotojus parašyti skundą valdybai, kad ši vadovybės krizė žlugdo jų darbą.

D. Kuolys: Santalka veikia rengdama talkas

Darius Kuolys.

„XXI amžiaus“ nuotr.

Šį šeštadienį siūlome interviu su Pilietinės visuomenės instituto direktoriumi ir pilietinių organizacijų tinklo Santalka vienu iš steigėjų **Dariumi Kuoliu**. Jį pakalbino skaitytojų pageidavimu, mat jau kurį laiką JAV lietuviai domisi, kas yra ši aktyviai Lietuvos visuomeniniame gyvenime besireiškianti organizacija, kuri nėra politinė partija.

Jei turite pasiūlymų, apie ką ateityje „Draugas“ turėtų parašyti ar ką pakalbinti, prašome mums rašyti paprastu arba elektroniniu paštu (redakcija@draugas.org).

– Gerbiamas Dariau, vis dažniau išgirstame minint Santalką. Kokia tai organizacija, kuo ji skiriasi nuo politinių partijų, kokie jos tikslai?

– Santalka – jau metus veikiantis neformalus piliečių ir pilietinių organizacijų tinklas. Idėja suburti tokią junginį, bendram darbui sutelkti pilietiška aktyvius žmones kilo internetinio dienraščio „Bernardinai“ redaktoriui Andriui Navickui. Matydami, kaip atskiros grupuotės pamindamos Konstituciją vis įžūliau savinasi Lietuvos valstybę, šią idėją parėmė nemažai organizacijų ir piliečių. Taip atsirado judėjimas, mėginantis ginti Lietuvos konstitucinę santvarką nuo įsigalinčio nomenklatūrinio valdymo ir taip padėti lietuviams sugrąžinti valstybę. Santalka, skirtingai nei partijos, nesiekia valdžios. Ji skatina visuomenę drąsiau įsijungti į bendrą tautos reikalų tvarkymą ir užtikrinti pilietinę valdžios priežiūrą.

– Kiek narių šiuo metu priklauso Jūsų organizacijai? Ar tarp jų yra užsienio lietuvių?

– Santalka turi per du šimtus registruotų narių ir nemažai talkininkų. Atskiroms pilietinėms akcijoms ir projektams Santalka stengiasi sutelkti kuo daugiau bendraminčių ir pagalbininkų. Pavyzdžiui, prie Santalkos projekto „Rinkis rimtai“ prisidėjo būrys žurnalistų ir politologų, kurie padėjo visoje Lietuvoje rengti priešrinkiminius politinius debatus tarp kandidatų į savivaldos merus. Pilietinę akciją „Neišduok“, kuri ragina politikus ir valstybės pareigūnus atsisipirti svetimoms įtakoms ir principingai ginti šalies demokratinę santvarką, Santalka surengė kartu

su žinomais kultūros žmonėmis.

Tarp užsiregistravusių Santalkos narių – Rimantas Aukštuolis iš JAV, Rymantė Liucija Gell iš Australijos, Sergejus Kanovičius iš Belgijos. Prie Santalkos pilietinės akcijos „Neišduok“ prisidėjo užsienio lietuviai: JAV Lietuvių Bendruomenės valdybos pirmininkė Regina Narušienė, dr. Stasys Bačkaitis, Paulius Jurčys iš Japonijos, Jonas ir Aušra Marija Ju-rašai.

– Santalka nėra politinė partija. Tačiau jos keliama tikslai – ambicingi. Kas Jus finansuoja ir kur randate tokio lygio specialistų, kurie būtų pajėgūs valstybiniu mastu siūlyti išeiti iš įvairių problemų?

– Kaip minėjau, Santalka veikia rengdama talkas – kviesdamasi į pagalbą įvairių sričių ekspertus, organizuodama viešus visuomenei rūpimų klausimų svarstymus. Į pilietinę talką pakviesti ateina ir bankuose dirbantys finansų analitikai, ir universitetuose dėstantys teisininkai. Santalkos veikla remiasi savanorišku darbu. Tik didesniems projektams ieškome rėmėjų. Pavyzdžiui, prieš savivaldos rinkimus Lietuvos miestuose ir miesteliuose surengti politinius debatus padėjo Konrado Adenauerio fondas.

– Ar pavyksta daryti apčiuopiamą įtaką valdžios institucijų sprendimams? Kodėl valdininkai Jūsų pasiūlymų klausia/neklausia?

– Su ta įtaka nutinka įvairiai: kartais valdžios sprendimus paveikiame, kartais – ne. Nors nemaža dalis Seimo narių pritarė Santalkos siūlymui sudemokratinti savivaldos rinkimų sistemą, leisti piliečiams kandidatuoti į savivaldybių tarybas ne tik pagal partijų sąrašus, tai iki šiol liko nepadaryta. Nors Santalka viešu pareiškimu reikalavo iki galo ištirti ir visuomenei paskelbti visas Lietuvos pulkininko Vytauto Pociūno mįslingos žūties Baltarusijoje aplinkybes, prokurorai pakluso Valstybės gynimo tarybos reikalavimui kuo greičiau šį tyrimą baigti. Kita vertus, nemažai daliai Santalkos siūlymų, kaip Lietuvos teismų darbą padaryti skaidresnį, Seime sudaryta Teismų įstatymo redaktorių grupė pritarė.

Santalkos atlikta Vilniaus mokyklų perdavimo verslui projekto analizė, atrodo, privertė miesto valdžią šį neskaidrų sumanymą atidėti.

– Pažvelgus į Jūsų Tarybos narių sąrašą matyti labai žymių ir visuomenei nusipelnusių žmonių pavardės. Ar Santalka nėra visuomenės elito klubas? Ar eilinis pilietis gali tapti Jūsų organizacijos nariu?

– Ne, Santalka – tikrai ne elito klubas. Ir Santalkos Taryboje, ir tarp jos narių yra žmonių iš Lietuvos regionų: mokytojų, verslininkų, studentų. Santalkos nariu gali tapti kiekvienas, pritariantis Santalkos deklaracijos nuostatomis ir norintis prisidėti prie jų įgyvendinimo. Santalkos veiklą galima paremti idėjomis, pasiūlymais, kritiškais vertinimais ir pastabomis diskusijų forumuose, savanorišku ekspertiniu ir organizaciniu darbu. Santalka neturi griežtos struktūros, kol kas neturi ir suderinto vadybinio mechanizmo. Tad jos veikla remiasi narių iniciatyvomis, išsipareigojimais ir bendrais susitarimais dėl pilietinių talkų.

– Kokia Jūsų pozicija dėl dvigubos pilietybės?

– Šiuo klausimu vieningos pozicijos Santalka neturi. Dalis jos narių, tarp jų – ir Pilietinės visuomenės institutas, viešai pasisako už Lietuvos pilietybės išsaugojimą visiems, šią pilietybę gimimu įgijusiems piliečiams, jų vaikams, vaikaičiams ir provaikaičiams. Atimdama Lietuvos pilietybę iš kitos šalies pilietybę turinčių lietuvių, valdžia pažeis ir savo piliečių teises, ir nacionalinius interesus. Tokią savo poziciją išdėstė Seimui. Esame prisidėję ir prie konkrečių siūlymų, kaip kuo greičiau Lietuvos valdžia šią problemą galėtų išspręsti tautos labui. Tam tereikia, kad Seimas pataisytų Pilietybės įstatymą ir papildytų vieną iš Konstitucijos straipsnių. Lietuvos Vyriausybės pastangos komplikuoti ir vilkinti problemos sprendimą nėra nei suprantamos, nei garbingos.

– Esate Pilietinės visuomenės instituto direktorius. Kuo šios dvi institucijos Piliečių santalka ir Pilietinės visuomenės institutas – skiriasi? Ar nėra pavojaus, kad pilietiško paieš-

kos subiuokratinamos? Galbūt Lietuvoje per daug įvairių institutų – „stebėtojų“ bei projektų kūrėjų – ir liko per mažai jų vykdytojų?

– Pilietinės visuomenės institutas – tai įstaiga, užsiimanti visuomenės ir politinių procesų tyrimais bei švietėjiška veikla. Santalka – pilietinis judėjimas, prie kurio institutas prisideda. Šiandien Lietuvoje stinga išteklų visuomenės savarankiškumui stiprinti, pilietinėms iniciatyvoms remti. Nomenklatūrinės grupės tokių išteklių turi kur kas daugiau, nei laisvos visuomenės idėją ginantys kelių žmonių institutai. Jie visuomenės „subiuokratinimo“ pavojus tikrai nekelia. Tokie institutai, kaip ir Santalka, ieško ne „vykdytojų“, bet sąmoningų ir savarankiškų dalyvių.

– Ar esate linkę dramatiizuoti emigracijos mastą? Ar manote, kad įvairiausios akcijos bei vieši pagraudenimai privers emigrantus grįžti?

– Kaip rodo tyrimai, lietuviai – labiausiai iš visų naujųjų Europos Sąjungos narių emigruojanti tauta. Ekonominės gyvenimo sąlygos ir Lietuvoje, ir Estijoje, ir Slovakijoje yra panašios. Taigi ne tik jos lietuvių išsivažinėjimui lemia. Nerimauti turėtume dėl ypatingai didelio lietuvių politinio susvetimėjimo, dėl prarandamo ryšio su valstybe, su Lietuva kaip bendru projektu. Tokių dalykų nepakeis nei vienadienės akcijos, nei aukštų pareigūnų pagraudenimai. Turi keistis valdžios ir visuomenės santykiai. Pats valstybės gyvenimas turėtų būti nuosekliau grindžiamas tiesa, teisingumu, pagarba kiekvienam piliečiui, tautine savigarda. Tik taip galime kurti Lietuvą kaip moralinių išsipareigojimų saistomą bendruomenę. Bendruomenė bus ilgamažė ir atvira, iš jos „neiškris“ ir nebus išstumti užsienį išvažiuavę lietuviai. Atrodo, kad šiandien labiausiai pasigendame teisingos Lietuvos. Būtent tokia Lietuva turėtų rūpintis krašto valdžia, jei jai iš tikrųjų svarbu stabdyti emigraciją.

– Ačiū už pokalbį. Sėkmės telkiant Lietuvą bendram darbui.

Kalbino Vladas Krivickas

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight 	Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.
Auto Export 	Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.
Small Packages 	Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.
	Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.
	Trucking
	Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Chirurgai**MARIUS KATILIUS, M.D.
CHIRURGAS**

Trūkio, tulžies pūslės, krūtų,
žarnyno, endokrinologinė ir
laparoskopinė chirurgija.
300 Barney Dr., Suite A
Joliet, IL 60435
Tel. 815-744-0330;
lietuviškai 815-744-8230
www.centerforsurgeryandbreasthealth.com

GEDAS M. GRINIS, MD

Inkstų, pūslės ir prostatos
gydymas bei chirurgija
Aurora Medical Center
10400 75 St., Kenosha, WI 53142
(262) 948-6990

**Chiropraktika ir
manualinė terapija****Amber Health Center**

- Telefonas (708)-239-0909
- Manualinė terapija
- Chiropraktika
- Bioenergetinė kompiuterizuota įranga
- Kraujo tyrimai
- Homeopatija ir papildai

Dr. Vilija R. Kerelytė

Chiropraktikos gydytoja
6420 West 127th Street, Palos Heights, IL 60463

**Dr. Vida I. Puodžiūnienė
Healthy Connection
Chiropractic & Rehab Clinic**

Manualinė ir fizinė terapija, sporto
traumų specialistė, nugaros, kaklo ir
sąnarių gydymas, galvos skausmai ir
migrenos, artritas, dietos ir vitaminų
patarimai.

16547 W. 159 Street
Lockport, IL 60441
Tel. 815-834-9075/9076

Kalbame lietuviškai

**Ausų, nosies, gerklės
ligos**

**VYTENIS GRYBAUSKAS, M. D.
SUSAN T. LYON, M.D.**
Ausų, Nosies, Gerklės ligos
Chirurgija, Klausos aparatai
7350 W. College Drive, Suite 208
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-9199

**Širdies ir kraujagyslių
ligos**

Cardiac Diagnosis, LTD.
4901 W. 79th St.
Burbank, IL 60459
Tel. 708-424-2024
**RIMGAUDAS NEMICKAS, M.D.
S. PRASAD TUMMALA, M.D.**
Širdies ir kraujagyslių ligos
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.

KARDIOLOGAS - ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Ginekologija

RAMONA C. MARSH, MD SC
Obstetrics & Gynecology
3825 Highland Avenue Suite 4A
Downers Grove, IL 60515
630-852-9400
Valandos pagal susitarimą

**Dr. VILIUS MIKAITIS
Dr. ANDRIUS KUDIRKA
Dr. JUSTYNA STENGELE**

Šeimos daktarai ir chirurgai
10811 W. 143rd St. Orland Park, IL 60467
Priklauso Palos Community Hospital
Silver Cross Hospital, Christ Hospital
Tel. 708-460-2500
Valandos pagal susitarimą

Dr. PETRAS V. KISIELIUS

Inkstų, pūslės, prostatos
gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

Sandra Rasa Valaitis, MD

Šlapimo pūslės inkontinencija,
gimdos, makšties ir pūslės išstrūkimas,
gydymas bei chirurgija
Priklauso University of Chicago,
MacNeal, Hinsdale ir La Grange Hospital
Tel. 773-834-8622
Valandos pagal susitarimą

Stuburo ir skausmo ligos**JONAS V. PRUNSKIS, MD****TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD**

Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
sužeidimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.

Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Akių ligos

LINAS SIDRYS, M.D.
Akių ligos / Chirurgija/Akiniai
9830 S. Ridgeland Ave.
Chicago Ridge
Tel. (708) 636-6622
Holy Cross Hospital, #4105
Tel. (773) 884-7960

Dr. ELIGIJUS LEIŠ

Akių ligos ir chirurgija
1192 Walter St, Lemont, IL 60439
1051 Essington Rd. #200
Joliet, IL 60435
Tel. 815-723-1854

ARAS ŽLIOBA, M.D.

AKIŲ LIGOS - CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

Dr. ALGIRDAS KAVALIŪNAS
VIDAUS LIGOS
Priimami MEDICARE pacientai
5540 S. Pulaski Road,
Tel. 773-585-2802
Valandos pagal susitarimą kasdien,
išskyrus sekmadienį

SURENDER LAL, M.D.

Specialybė - vidaus ligos
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Tel. 773-434-2123
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIŽNAS, M.D., S.C.

VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 Ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

JAV LB KV Socialinių reikalų taryba

2711 West 71 Street,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-476-2655; fax. 773-436-6906

**JAV PILIETYBĖS SUTEIKIMAS
NEPILNAMEČIAMS:
KONSTITUCIJOS VINGRYBĖS**

Kokios sąlygos bei procedūros lydi suaugusio asmens, gimusio užsienio valstybėje ir norinčio gauti JAV pilietybę, natūralizacijos procesą, jau rašėme anksčiau. Šį kartą apžvelkime, kokiais būdais JAV pilietybę gali įgyti vaikai – gimę šioje šalyje ar imigrantų drauge su tėvais. Vaikų, gimusių JAV, pilietybė yra apsprendžiama 14-tojo JAV Konstitucijos Papildymo (Amendment) nuostatų. Pagal šį dokumentą, JAV pilietybė turi būti automatiškai suteikiama visiems be išimties asmenims, gimusiems JAV teritorijoje, nepriklausomai nuo tėvų tautybės, pilietybės ar imigracinio statuso (vadina moji gimimo teisę į pilietybę arba „birthright citizenship“). Vienintelės išimties šiuo atveju numatomos, jei vaiko tėvai yra užsienio šalies diplomatinės tarnybos arba okupacinės kariuomenės, dislokuotos JAV teritorijoje karo metu, atstovai.

Jei vaikai nėra gimę JAV, tačiau atvykę, būdami nepilnamečiai, su tėvais, jiems galioja kitos taisyklės. Pirmiausia, jei bent vienas iš tėvų (biologinių ar įvaikintųjų), nuolat globojančių vaiką, yra JAV pilietis (gimęs juo ar tapęs natūralizacijos dėka), vaikas turi teisę atvykti į JAV kaip nuolatinis gyventojas ir automatiškai gauti JAV pilietybę. Šias privilegijas numato Vaikų Pilietybės Aktas (Child Citizenship Act), įsigaliojęs 2001 metais. Jei tėvai yra legalūs imigrantai ir atsiveža kartu su turimi gimusius vaikus, šiems negalioja nė vienas iš minėtų teisinių aktų – jie turi nueiti visą įprastą natūralizacijos kelią drauge su tėvais.

Dėl 14-tojo Konstitucijos papildymo ir ypač dėl jo interpretacijos JAV teismuose jau yra kilę nemažai triukšmo. Natūralu, kad ypač šiuo metu, vėl suintensyvėjus debatams dėl nelegalios imigracijos problemos sprendimo, minėtas pilietybės įgijimo būdas tapo nelegalios imigracijos priešininkų taikiniu. Kita vertus, užsieniečių atvykimas į šalį prieš gimstant kūdikiui ir pasinaudojimas juo kaip priemone tėvų legalizacijai (nors ir po daugelio metų) yra iš tiesų gana dažnas ir nemažai problemų keliantis reiškinys.

Net ir optimistiškiausiais paskaičiavimais, šiuo metu JAV nelegalių imigrantų šeimose kasmet gimsta keli šimtai tūkstančių vaikų, kurių pilietybę įrodo gautas JAV gimimo liudijimas. Be galimybės tarpininkauti legalizuojant tėvus, šie asmenys, būdami piliečiai, įgyja teisę į daugybę socialinių lengvatų, taip sudarydami papildomų išlaidų valstybei. Maža to, priešiška nelegalų atžvilgiu nusiteikę amerikiečiai ir nemažai legalių imigrantų čia įžvelgia ir moralinę problemą, kuomet pažeidusių JAV įstatymus asmenų

vaikams suteikiamos tokios pat teisės, kaip ir jų palikuonims. Todėl neuostabu, kad jau ne kartą buvo siūlyta apriboti šio teisinio akto galias, suteikiant gimimo teisę įgyjamą pilietybę tik tiems asmenims, kurių tėvai yra arba JAV piliečiai, arba gyvena šalyje legaliai.

Idomu, kad pats Konstitucijos papildymo dokumentas atsirado pasibaigus JAV Pilietiniam Karui (1861-1865) ir iš esmės buvo skirtas užtikrinti afroamerikiečių, gimusių JAV, teises. Imigracinės politikos bei su ja susijusių problemų nebuvimas tuo metu nesudarė sąlygų patikslinti teiginį, kad „visi asmenys, gimę ar natūralizuoti JAV ir paklūstantys JAV jurisdikcijai, turi būti laikomi JAV piliečiais“. Kita vertus, nelegalių imigrantų vaikų atveju, negalima visiškai drąsiai teigti, kad jie paklūsta JAV jurisdikcijai, kadangi jų tėvai, būdami kitų šalių piliečiai, būtent toms šalims, o ne JAV, „perduoda“ visas pretenzijas į vaiką.

Kadangi iš esmės „gimimo teisė“ į pilietybę tėra teisinio akto interpretacijos klausimas, nereikėtų atmesti galimybės, kad, didėjant visuomenės spaudimui, ji gali būti peržiūrima. Iki šiol vadovaujamosi bylos, nagrinėtos 1898 metais, precedentu, kuomet teisė į JAV pilietybę po daugelio metų buvo pripažinta Kinijos piliečių sūniui, gimusiam JAV, tačiau vėliau ilgą laiką drauge su tėvais gyvenusiam Kinijoje (United States v. Wong Kim Ark, 169 U.S. 649, 1898). Be abejo, daug kas turėtų priklausyti nuo to, kokie galutiniai sprendimai bus priimti dėl bendros nelegalios imigracijos problemos valdymo.

Nuolat eskaluojuojant imigracijos temą žiniasklaidoje ir nerimstant nelegalių šalininkų mitingams didžiuosiuose miestuose, gali būti, kad konkrečių žingsnių problemai spręsti iš tiesų neteks laukti ilgai. Kita vertus, prezidento G. W. Bush atkakliai siūloma „darbuotojo-svečio“ programa (guest worker program), net jei jai būtų galutinai pritarta, vargu ar padės sureguliuoti pilietybės teikimo procesą. Tikėtina, kad to net nebus bandoma padaryti. Pilietybės klausimas greičiausiai pasimes tarp daugybės kitų, skubaus dėmesio pareikalaujančių problemų: „svečių“ bei jų šeimų įteisinimo, neišvengiamo socialinės infrastruktūros didinimo, ir, žinoma, iš anksto pasmerktų nesėkmei bandymų užtikrinti „svečių“ išvykimą iš šalies, pasibaigus leistinam buvimui laikui. Taigi, ko gero, galima teigti, jog, ateityje daugėjant „svečių“, neišvengiamai daugės ir vadinamųjų „kūdikų-inkarų“ (anchor babies), leidžiančių tėvams sėkmingai įleisti šaknis pažadėtoje žemėje.

Pagal amerikiečių žiniasklaidą parengė **Vaida Maleckaitė**

JAV LB SOCIALINIŲ REIKALŲ TARYBOS

PAGUODOS TELEFONAS 1-866-438-7400

Skambinkite nemokamai kiekvieną ketvirtadienį, nuo 6 val. v. iki 9 val. v.

Kokių temų pasigendate ar norėtumėte ateityje matyti „Socialinių reikalų tarybos“ skiltyje, rašykite „Draugo“ redakcijai adresu: 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629 arba el. paštu: redakcija@draugas.org

Kryžiažodžio Draugas Nr. 013 atsakymai

Vertikaliai:

1. Skėtis. 2. Svetainė. 3. Cisterna. 4. Kūčios. 5. Karjeras. 7. Sandauga. 8. Faustas. 13. Šliužas. 14. Riešutų. 15. Džinsai. 16. Vaisius. 21. Gepardas. 22. Neringa. 23. Kaligula. 25. Songaila. 26. Vencienė. 27. Skėrys. 29. Blusos.

Horizontaliai:

5. Konklava. 6. Biliūnas. 9. Atlanta. 10. Pjūtis. 11. Komoda. 12. Liustra. 17. Našlaitė. 18. Apžvalga. 19. Aukštai. 20. Spingsė. 24. Pedantas. 26. Via-dukas. 28. Antiena. 30. Druska. 31. Blizgė. 32. Mauglis. 33. Skrybėlė. 34. Uni-forma.

Kryžiažodžio atsakymas: **Pyrago likučiai.**

JAV LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS SOCIALINIŲ REIKALŲ TARYBOS PRAŠYMAS

Prašome, visus įsijungti į rengiamą JAV LB Socialinių reikalų tarybos pastato remonto vą. JAV LB Socialinių reikalų tarybos pastatas, esantis Marquette Park rajone, nupirktas 1985 metais, iki šiol nėra kapitaliai remontuotas. Dėl natūralaus senėjimo ir amortizacijos per pastaruosius keletą metų ypač pablogėjo pastato būklė. Aiškiai pastebimi įtrūkimai ir plyšiai lubose, pro kuriuos, esant prastam orui, į pastato vidų varva vanduo. Plyšių gausu visame pastate, todėl norint sutaisyti stogą nuodugniai ir ilgam laikui, būtinas kapitalinis remontas.

Smarkiai pablogėjus stogo būklei, lietus veržiasi į pastato vidų bei gadina vidaus apdailą. Nuo pastovaus vandens lašėjimo genda lubos, sienos ir netgi grindys. Remontas yra būtinas. Nuo pastato įsigijimo (1985 m.) praėjo jau daug metų ir nemažai liūčių sezonų, kurie sugadino stogo bei lubų dangas, lubose net susidarė didžiuliai plyšiai, kurie ne tik negražiai atrodo, bet ir yra pavojingi.

Pastato vidus atrodo neestetiškai, nemalonu kviestis svečius, kurių tikrai atvyksta nemažai, kadangi čia veikia nemažai komitetų. Be Vyresniųjų centro „Seklyčia“, lietuviško radijo „Margutis II“, įsikūrusi ir „Marquette Park specialioji apsauga“.

Dabartinė situacija kenkia pastato estetinei vaizdui, ir, tuo pačiu, bendram lietuviškų organizacijų

įvaizdžiui, mažina rinkos vertę bei sukelia daug nepatogumų šioje įstaigoje dirbantiems žmonėms.

Prašome visų, nebūti abejingais lietuviškoms organizacijoms! Mums reikia Jūsų paramos!

Aukus siųskite: Marquette Bank, sąskaitos numeris — 775655. Fed. Tax ID 36-3163350 (parašykite — pastato remontui).

Soc. reikalų tarybos adresas:

2711-15 W. 71st Street,
Chicago, IL 60629.

Tel. 773-476-2655;

Fax 773-436-6909;

el. paštas:

lshservices@sbcglobal.net

tinklapis:

www.lietuviu-bendruomene.org

Dėkojame „Seklyčios“ stogo remontui jau paaugojusiems:

Nemirai Šumskienei — 300 dol.

Vytautui Janulaičiui — 200 dol.

Aldonai Šmulskienei — 200 dol.

Juliui Karsui — 150 dol.

Genovaitėi Ankus — 100 dol.

Jonui Grigolai — 100 dol.

Aleksui Smilgai — 50 dol.

Stanley Zukauskui — 50 dol.

Marijai Arkstys — 20 dol.

Kas paaugos daugiausiai, tam bus suteiktas „Seklyčios“ garbės svečio vardas ir visą mėnesį jis ar ji „Seklyčios“ restorane galės pietauti nemokamai.

Always with Flowers

- Visada šviežios egzotinės ir aukšto stiliaus aranžuotės
- Vestuvinės ir proginės kompozicijos
- Laidotuvių krepšeliai, vainikai, vazoninės gėlės
- Atributikos pokyliams nuoma
- Bažnyčių, pokylių salių dekoravimas
- Gėlės visoms progoms į Lietuvą

1120 State St., Lemont, IL
Tel. 630 257 0339; 888 594 6604
www.alwayswithflowers.com
www.alwayswithflowers.net

teleflora
FTD

Pristatymas 7 dienas per savaitę
Čikagoje, JAV, Lietuvoje
ir visame pasaulyje

Nuo gegužės 15 d. gėlių parduotuvė „Always with Flowers Too“ iš Justice išsikelia į Lemont, adresu 1120 State St. Tel. 708-594-6604

IEŠKO DARBO

* Moteris ieško senelių ar vaikų priežiūros darbo nuo birželio 10 d. rusų, lietuvių ar prancūzų šeimose su gyvenimu. Gali išleisti atostogų. Tel. 708-543-7703.

* Moteris ieško darbo su grįžimu namo (dokumentai, automobilis, kalba) pietiniuose rajonuose. Siūlyti įvairius variantus. Gali pakeisti savaitgaliais. Tel. 708-692-4422.

* „Aukšinių rankų“ vyras remontuoja butus, supranta technikoje ir atlieka smulkius darbus. Tel. 773-737-6825.

* 50 m. mokytoja, turi žalią kortą, vairuoja automobilį, susikalba angliškai, ieško darbo

iki birželio 22 d. Gali išleisti atostogų ar pakeisti savaitgaliais. Tel. 773-983-2879.

* Energinga moteris, turinti patirties su sunkiais ligoniais, vairuojanti, ieško arba perka gerai apmokamą darbą. Tel. 630-518-1072.

* Moteris gali pavaduoti arba išleisti atostogų. Tel. 630-915-3456.

...ĮVAIRŪS...

* Į nuosavus namus, mylintiems gyvūnėlius, atiduočiau 3 metų katytę ar 3 mėn. katinėlį. Abu tvarkingi. Tel. 773-890-0457.

Dantų gydytojai

Dr. JOVITA KERELIS DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos pagal susitarimą

Dr. AUŠRINĖ SCHNEIDER DANTŲ GYDYTOJA

Kalbame lietuviškai
10 S. 640 Kingery Highway
Willowbrook, IL 60527
Tel. 630-323-2245
Valandos pagal susitarimą

Dr. DALIA JODWALIS Dantų gydytoja

15543 W. 127th St.
Suite 101, Lemont, IL
Tel. 630-243-1010
Valandos susitarus

Dr. L. PETREIKIS DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Road
Hickory Hills, IL
1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave.
Tel. 708-598-4055
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C. DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. LINA POŠKUS Dantų gydytoja

4635 W. 63 St., Chicago
Tel. 773-735-7730
10 S. 640 S. Kingery Hwy, Willowbrook
Tel. 630-323-5050

Dr. DALIA E. CEPELĖ, D.D.S. Dantų gydytoja

10745 Winterset Dr.
Orland Park, IL 60467
708-873-9074
Valandos pagal susitarimą

Dr. RAMUNĖ MACIJASKAS Dantų gydytoja

9356 S. Roberts Road
Hickory Hills
Tel. 708-598-2131
Valandos pagal susitarimą

Dr. GAILĖ V. ČERNIAUSKAS DANTŲ GYDYTOJA

TRYLIKOS METŲ PATIRTIS
persikėlė į naują kabinetą
318 W. Touhy Avenue
Park Ridge, IL 60068
Tel. 847-692-2303
www.parkridgesmiles.com

Pilna dantų priežiūra:

- implantai
- tiltai, karūnos, protezai
- vaikų dantų gydymas
- šaknies kanalų valymas
- chirurgija
- parodontozės specialistas kabinete
- kosmetinės procedūros — „veneers“, balinimas

Odos ligų specialistai

Dermatologijos ligų ir odos vėžio
specialybė, kosmetinė chirurgija,
viso veido atjauninimas
RUTH JÜRATĖ BARSKY, MD
120 Center Mall # 318 Oak Brook, IL 60523
Tel. 630-571-2630

Dr. K. JUCAS
Odos ligų specialistas gydo odos auglius,
žaiždas ir išsiplėtusias kojų venas.
Kosmetinė chirurgija.
3235 W. 111 St, Chicago, IL 60655
773-233-0744 arba 773-489-4441

VILNIUS 2007

SKRYDŽIAI FINNAIR ir kitomis oro linijomis iš
įvairių JAV miestų. Grupės ir pavieniai keliautojai.
PIGIAUSIOS KAINOS!!!

40-24 235th Street

40-24 235th Street Douglaston, NY 11363
Tel. 718-423-6161 1-800-77-VYTIS

3 turistinės kelionės į Lietuvą ir Pabaltijį
aplankant Dainų ir Šokių šventę.
Dėl informacijos skambinkite Ritai Penčylienei

Web site: www.vytistours.com

ATSTOVYBĖ ČIKAGOJE

Rita Penčyliene tel/fax 708-923-0280
E-mail: pencylar@comcast.net

Bronė Barakauskienė tel. 708-403-5717
Fax 708-403-4414; E-mail: mamabar3@aol.com

„PORA UŽ POROS I KAUNĄ“

ALDONA ŠMULKŠTIENĖ

Taip buvo pavadintas Lietuvos tautinio ansamblio „Grandis“ š.m. gegužės 12 d., PLC, Lemonte, Lietuvos fondo salėje surengtas 48-tojo gimtadienio koncertas.

Ansamblių sudaro 5 šokėjų grupės: Mažytėliai, Vaikų ratelis (mokytojos Dalia Bilaišytė-De Muth, Rima Birutienė ir Elytė Maurukienė), Jaunių ratelis (mokytojos — Violeta Fabianovich ir Rėda Pliūrienė), Jaunimo ratelis (mokytojos Violeta Fabianovich, Gintaras Grinkevičius ir Rėda Pliūrienė) ir Veteranų ratelis

(mokytoja Vida Brazaitytė).

Ansamblio vadovė — Violeta Smieliauskaitė-Fabianovich. Baletmeisteris — Gintaras Grinkevičius. Ansamblio garbės globėja ir ilgametė rėmėja — Irena Kriaučiūnienė. Muzikiniai ir techniniai reikalai pataria Audrius Polikaitis ir Darius Polikaitis.

Uždangai prasiskleidus, scenoje išvydome visus ansamblių, pradedant pačiais mažiausiais ir baigiant veteranais.

Rima Birutienė pasveikino visus ir perskaitė šventėje negalėjusio dalyvauti kun. dr. Arvydo Žygo maldą.

Vida Brazaitytė trumpai ir nuširdžiai prisiminė a.a. Ireną Smieliauskienę, mirusią š.m. balandžio 8 d., kuri vadovavo ansambliui nuo 1964 iki 1995 m. Tai buvo ansamblio širdis ir siela. Ji yra sakiusi, kad jos didžiausias džiaugsmas buvo perduoti jaunimui meilę lietuviškam tautiniam šokiui, išmokyti mylėti Lietuvą, saugoti tautos tradicijas, kultūrą. Ji įkvėpė meilę ir kantrybę savo dukrai Violetai dirbti su jaunimu. V. Brazaitytė priminė ir a.a. Sofiją Šukytę-Walsh, Veteranų ratelio šokėją, mirusią 2006 m. rugpjūčio 11

Jono Kuprio nuotr.

d., bei baletmeisterio G. Grinkevičiaus nesenai mirusią motiną ir pakvietė visus tylos minute pagerbti mirusiuosius.

Po to prasidėjo nuostabi šokių pynė. Šokio sukuryje scenoje sukosi mažyliai, vaikai, jaunieji, studentai ir veteranai. Šokis vijo šokį su vykusiais gyvais perėjimais.

O jau tų tautinių rūbų gražumas! Kiekvienas mergaičių ir moterų tautinis kostiumas vis kitoks — puikus lietuviškų raštų ir spalvų derinys! Žiūrovai džiaugėsi ir šokiais, ir šokėjais, kurie entuziastingai, šypso-damiesi labai gražiai šoko.

Prisiminė a.a. Agnės Kižienės kadaise vienai Tautinių šokių šventei sukurtas šūkis: „Šokio sukury, Lietuva, gyva esi!“

Šokiai, bent man, buvo visi beveik nauji, nematyti, išskyrus keletą. Turbūt paruošti kelionei į Lietuvą Dainų šventės šokių dienos. Tai: „Bagočkėlės“, „Landytinis“, „Mintinis“, „Trepis“, „Tryptas“, „Rūtelių darželis“, „Gudo, dūda“, „Pakviestiniukė“, „Trijūla“, „Diržablis“, „Jus-tų šokis“ ir finale — Šventinė polka.

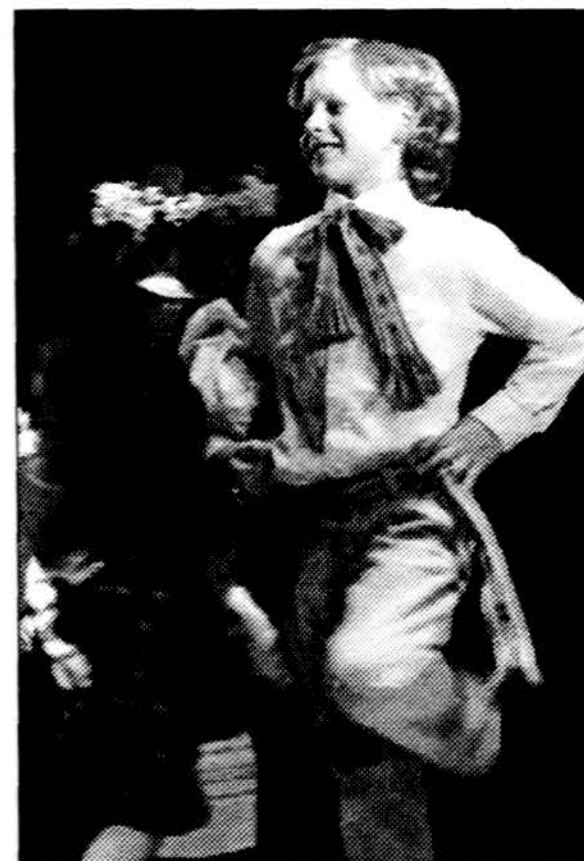
Šokių choreografai: Henrikas Užnys, Tamara Kalibaitė, Elena Morkūnienė, Vidmantas Mačiulskis, Laima Kisielienė, Danutė Radvilavičienė, Ričardas Tamutis, Juozas Lingis; muzika — Vido Aleksandravičiaus, Algimanto Balčiūno, Jono Petrausko, Algimanto Bražinsko, Ričardo Tamulio ir E. Pilypaičio.

Vaikai ir mažyliai šoko „Kalvelį“ (Marijos Baronaitės choreografija, liaudies muzika) ir „Riestainiuką“ (Danutės Radvilavičienės choreografija, Vytauto Barkausko muzika).

Šokių programoje buvo ir intar-

pai — mįslės, kurias su jaunaisiais šokėjais vedė R. Birutienė. Pabaigai vėl pasirodė scenoje visi šokėjai ir jų mokytojai.

Violeta Smieliauskaitė-Fabianovich dėkojo ir svečiams, ir atlikėjams bei jų paruošėjams, šokėjų tėveliams. Mokytojoms ir baletmeisteriui buvo įteiktos gėlių puokštės. Į sceną iškviesta ir gėlėmis apdovanojta buvo ir ilgametė ansamblio globėja Irena Kriaučiūnienė.

Violeta apdovanojo penkerius metus (2002—2007) ansamblyje šokusius Antaną Rašymą ir Edvardą Račkų, 6 metų sukaktį švenčiančius (2001—2007) Dainą Polikaitytę ir Kovą Polikaitį, ir 10 metų sukaktį švenčiančią (1997—2007) Ramunę Kubiliūtę.

Rasa Poskočimienė sveikino „Spindulio“ vardu, sveikinimą atsiuntė ir „Grandinė“ iš Lietuvos. Dėkingi šokėjai Violetai Fabianovich įteikė puokštę gėlių.

Kun. Antanui Saulaičiui sukalbėjus maldą visi buvo pakviesti pasistiprinti.

48 m. sukačiai paminėti buvo išleistas ir gražus leidinėlis — programa su įdomiomis nuotraukomis iš ansamblio gyvenimo. Jame ir į Kauną š.m. liepos 6-ąją išvykstančių šokėjų sąrašas. Jų — 24.

Buvo miela matyti pilną salę šokėjų tėvelių, giminių, draugų bei svečių atėjusių pasidžiaugti ir kartu atšvęsti mėgstamo ansamblio „Grandis“ sukačtuves. Matant tokį gausų būrį ne tik šokančio jaunimo, bet ir jų rėmėjų, pagalvojau, kad pesimistams nėra ko nusiminti — lietuviybės ateitis čia šviesi ir kol ji sklisis per jaunimą ir juos ugdančiuosius, tol ji bus mums užtikrinta.

ATVIRŲ DURŲ DIENA LIETUVIŠKAI ŠEŠTADIENĮ, GEGUŽĖS 19 D., 11 V.R. - 2 V.P.P.

LABAI GRAŽŪS, NAUJOS STATYBOS BUTAI (CONDOS)

AUTUMN GREEN

at Midway Village

6700 S. Keating Ave.,
(67th & Cicero)
Chicago, IL 60629
773-582-2888

Patogumai

- Erdvūs butai su nuostabiomis spintomis ir podėliais
- Apšildoma automobilių stovėjimo aikštelė viduje
- Skalavimo ir džiovinimo mašinos butuose

Paslaugos

- Sveikatos ir sporto centras
- Biblioteka
- Kompiuterių centras
- Buto valymo paslauga (pageidaujant)
- Dar daug visko, ką jūs turėtumėte pamatyti

Pensinio amžiaus žmonėms siūloma išsinuomoti butus su transporto ir kitomis paslaugomis

ATVYKĘ APŽIURĖTI, RASITE LIETUVIŠKAI KALBANTĮ NEKILNOJAMO TURTO AGENTĄ

Iš Ateitininkų gyvenimo

Švenčiam Kristų šeimoje

Atkelta iš 2 pusl.

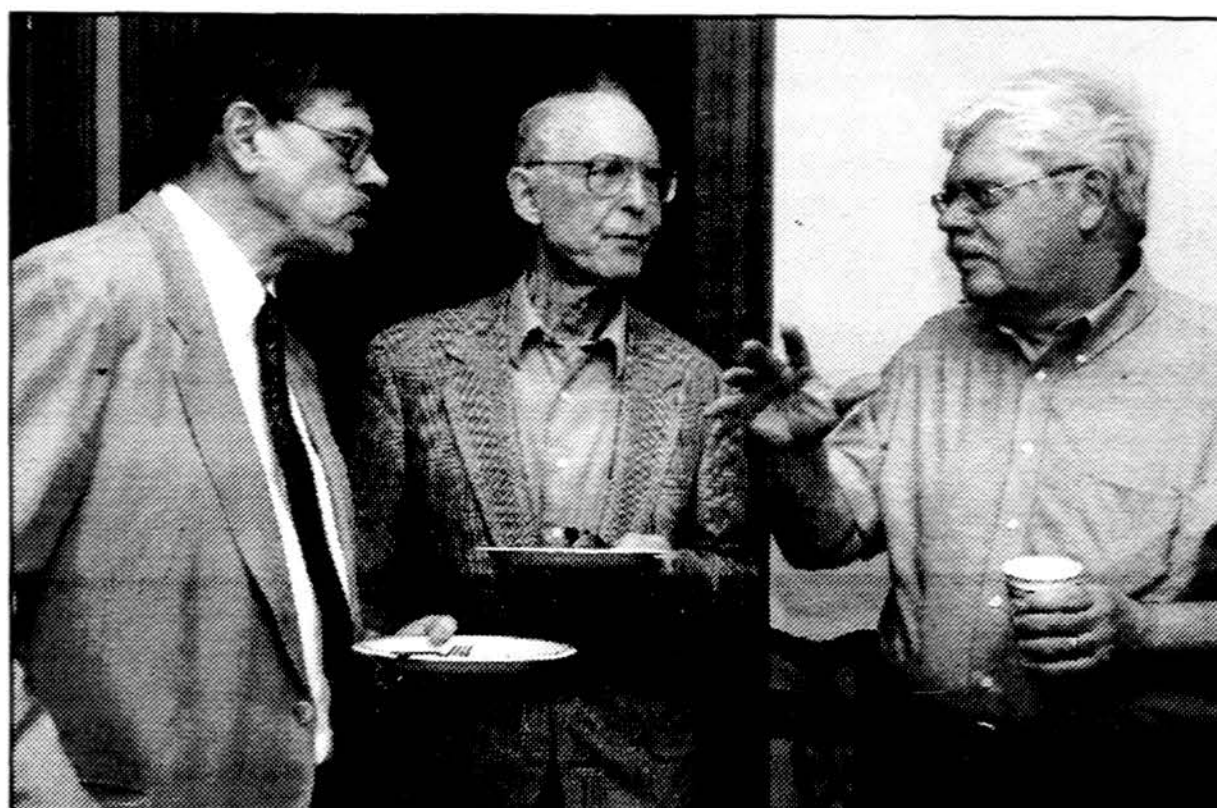
Paauglio problemos

Dr. Pranutė Domanskienė, vaikų psichologė, dirbanti JAV mokyklose, kreipėsi į tėvus: „koks, jūsų manymu, yra idealus paauglys?“ Išvardinant jo gerąsias savybes — kad jis klusnus, neprieštaraujantis, mandagus, pareigingas, atliekantis namų darbus, einantis be priekaištų sekmadienį į Mišias ir pan., salėje tėvų galvos lingavo. Dr. Domanskienė teigė, jog turbūt visi sutiktų, kad idealus paauglys bus tas, kuris prieš darant bet kokią sprendimą ar ėjimą savęs paklausia: „Ką Jėzus darytų šiuo atveju?“ ir, atsakęs į tą klausimą, turi pakankamai ryžto savo norus paglemžti, kad iš tiesų elgtųsi kaip Jėzus. Deja, anot psichologės, didžiausia paauglio bėda yra tai, kad paauglystės metu tam tikros smegenų dalys pereina gana drastiškus pokyčius, kurie paaugliui sukelia impulsyvumą, nesugebėjimą klausyti, emocijų nežabojimą. Psichologė palygino paauglio keitimąsi šitaip: kūnas vystosi kaip greičiausia, techniškai pažangiausia Nascar mašina, į kurią sudėti pirmąsio automobilio Model T stabdžiai. Pagal savo patirtį, daktarė patarė tėvams per daug nekalbėti su savo paaugliu, kai mato, kad jis per

daug emocionaliai reaguoja, o palaukti, kol jis nusiramins ir tik tada ramiai pasikalbėti.

Įdomu, kad šituo vystymosi laikotarpiu paaugliai sakosi norį būti savarankiškais, bet labai šliejasi prie draugų ir susitapatina su jų grupe. Daugumai paauglių tokiai grupei priklausyti yra labai svarbu, o būti vienišam, arba atskirtam, yra itin skaudu. Dr. Domanskienė patarė jaunimo organizacijų vadovams būti akyliesiems ir sekti, ar nėra vienišų paauglių jų vadovaujamuose sambūriuose, o tokius užtikus, rasti būdus juos įtraukti į grupę, padėti jiems pasireikšti ir pritapti prie kitų grupės narių. Negalima tikėtis, kad koks jautresnis moksleivis vienišąjį priims į savo draugų ratą, nes yra pavojus, kad įtraukdamas kitą, pats praras savo vietą grupėje.

Šiaip paauglystė Amerikoje tęsiasi ilgokai, bet sulaukus maždaug 26 metų, jau galima tikėtis, kad jaunuolio nuovoka pasivys kūno išsivystymą, ir jei tėvai kantriai su savo jaunu žmogumi elgėsi, tada jis jau turėtų pradėti savo gyvenimą vesti klausdamas: „ar taip Jėzus elgtųsi?“ ir pasirinkdamas vis dažniau ir dažniau teisingą kelią.

Diskusijos šeimos tema Ateitininkų namuose. Saulius Kuprys, Pilypas Narutis ir Augustinas Idzelis.

Visa dr. Pranutės Domanskienės kalba bus išspausdinta „Drauge“ šį mėnesį.

Tėvystė

Saulius ir Daina Čyvai

Labai aktualiai simpoziume kalbėjo penkių vaikų tėvai, aktyvūs lietuviškame visuomeniniame gyvenime, Daina ir Saulius Čyvai. Jų kalbos buvo išspausdintos „Drauge“ gegužės 3 d. numerįje, tai čia pakartosime tik kelias jų pasakytas mintis. Saulius savęs paklausė: „Kaip įgyvendinti krikščionišką šeimyniškumą?“, atsakė: „kas diena“. Reikia ištvermės, kad vaikai pajustų, jog krikščioniškas elgesys namuose yra nusistovėjęs gyvenimo būdas. Daina ilgiau paanalizavo ateitininkų metinį šūkį: kaip „švęsti“ Kristų šeimoje. Švęsti reiškia aukštinti, šlovinti. Šeimoje tai yra daroma rodant viens kitam pagarbą, dirbant kartu, sekant geru pavyzdžiu, palaiminant išeinančius į mokyklą ar į darbą ir pan. Perduodama jaunesniems vertybes, šeima kuria jiems gerą ateitį.

Jaunimo įžvalgos

Simpoziumo organizatoriai gerai sugalvojo pakviesdami dvi jaunas studentes, Liną Poskočimaitę ir Reginą Čyvaite, dalyvauti pokalbyje. Jų kalbos buvo ne apie dabartines šeimos problemas, bet apie tai, kas jų laukia. Regina pasakė, kad nors tėvai dar nenori girdėti, bet turi apsiprasti su mintimi, kad jų vaikai už kelių metų

jau kurs savo šeimas, todėl būtina dabar kalbėti, kaip šiuolaikinė kultūra veikia jaunus žmones ir kur juos veda.

Abi kalbėtojos, gerai pasiruošusios, kalbėjo laisvai ir drąsiai. Surinkusios per interneto paieškas nemažai žinių apie vedybinį gyvenimą, Lina ir Regina informavo klausytojus apie vėliausius santuokų ir skyrybų suvestus duomenis ir darė savo išvadas.

Abi sutiko, kad yra būtina rinktis gyvenimo draugą pagal bendras vertybes. Paklaustos, ar svarbu tekėti už lietuvių, šiek tiek suabejojo. Studentės išreiškė, kad pasirinkimas yra labai mažas, todėl tikimybė rasti sau tinkamą vyrą lietuvių yra nedidelė. Tuomet iš salės viena močiutė paklausė: „Ar Dainavoje nesutinkate lietuviukų?“ Jų atsakymas pribloškė: Taip, ten nemažai lietuviukų, bet stovyklautojai jau taip gerai vienas kitą pažįsta, kad nebeįdomu leisti į „romansus“. Su tuo sutiko ir psichologijos daktarė Pranutė Domanskienė. Atrodo, kad nemažai salėje klausančiųjų nusėiuvo. Bendra išvada — reikia atsiduoti Dievo valiai ir tikėtis, kad geri vaikai darys gerus sprendimus, už kuriuos patys bus atsakingi.

Po kalbų visi buvo skaniai pavaišinti Jolitos Narutienės ir Loretos Grybauskienės gausiomis vaišėmis.

Vida Kuprytė

Šeimos simpoziume Ateitininkų namuose. Daiva Kisielienė, Laima Aleksienė, Vainas Aleksa. Už jų Karolina Kubilienė, ses. Margarita Bareikaitė ir kun. Vytautas Memėnas. Jono Kuprio nuotr.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANOS

VINCAS KOLYČIUS

„Mes gavome ne pasaulio dvasią, bet iš Dievo einančią dvasią, kad pažintume mums suteiktas Dievo dovanas“. (1 Kor. 2:12). Jėzus skelbė, kad Jis atėjo mums atnešti gyvenimą ir pilną gyvenimą. Kad mes pajustumė tą pilną gyvenimą, mums reikia Šv. Dvasios jėgos ir Jos dovanų, kad mes turime „iš Dievo einančią dvasią“, kuri mus įgalina turėti pilnesnį, laimingesnį gyvenimą. Mes dažnai gyvename ir elgiames lyg tas žmogus, kuris, manydamas, kad turi tik keletą dolerių, maisto krautuvėje rinkosi tik kas pigiausia, bijodamas, kad nepri-trūktų pinigų. Išėjęs iš krautuvės su keliomis dėžutėmis įkišo ranką į kitą kišenę ir rado 20 dolerių. Pagalvojo, kad būtų nusipirkęs geresnio maisto,

jeigu būtų žinojęs, kad turi tuos 20 dolerių. Jis turėjo, bet nežinojo.

Ar ne panašiai yra su dauguma krikščionių? Apaštalas Paulius primygtinai kartojo: „Argi nežinote, kad jūs esate Dievo šventovė ir jumoje gyvena Dievo dvasia?“ Šv. Dvasia ir Jos dovanos yra mums duotos, kad turėtume pilnesnį gyvenimą, kad turėtume ramybę, džiaugsmą ir išmintį, įgalinančią padaryti reikiamus sprendimus įvairiose situacijose. Visos Šv. Dvasios dovanos yra skirtos praktiškam kasdieniniam gyvenimui. Senajame Testamente Dievas sakė karaliui Saliamonui prašyti, ko tik jis nori. Saliamonas neprašė turtų ar garbės, bet prašė išminties, kad atskirtų gerį nuo blogio ir darytų reikiamus sprendimus.

Pašvenčiamosios Šv. Dvasios do-

vanos (septynios) yra suminėtos pranašo Izaijo (11:2). Jos yra išminties, supratimo, patarimo, tvirtumo, žinojimo, maldingumo ir Dievo baimės dovanos. Šv. Paulius mini kitas (devynias) Šv. Dvasios dovanas, kurios naudojamos jau turint pašvenčiamąsias dovanas (1 Kor. 12:7-10). Trumpai sustokime prie tų septynių dovanų.

Dievo baimė. Yra svarbu teisingai suprasti Dievo baimę. Tikrai suprasta Dievo baimė mums parodo, kad be Jo pagalbos mes nieko negalime padaryti. Dievo baimė mums parodo mūsų nepajėgumą ir įgalina, paskatina mus laikytis Jo įstatymų. Jį gerbti ir bijoti nuo Jo nenutolti. Praktiškame gyvenime Dievo baimė mus sulaiko nuo gyvenimo, kaip kad pasaulis mus mokina gyventi, bei kiekvienu atveju kreiptis į Jį ir klaus-

ti savęs, ar mes vykdome Dievo valią.

Tėvai, auginami vaikus, dažnai daugiau dėmesio kreipia į jų gerus pažymius, pasiektą laipsnį, negu į savo vaikų išganymą. Dievo baimė tas vertybes parodo kitokioje šviesoje. Dievo baimė padeda vyro ir žmonos santykiuose šeimoje, kai ne mūsų egoizmas stovi pirmoje vietoje, bet vyras, žmona ar vaikai. Psalmistas sako: „Dievo baimė yra išminties pradžia“.

Žinojimas ir supratimas, išmintis ir patarimas. Iš Dievo baimės išeina išmintis ir žinojimas. Šv. Paulius meldžiasi, prašydamas, „kad jūs būtumėte pripildyti Jo valios žinojimu, dvasine išmintimi ir supratimu, kad jūsų gyvenimas būtų patinkantis Viešpačiui ir nešas vaisių“ (Kol, 1:9-10).

Nukelta į 13 psl.

NEKILNOJAMASIS TURAS

Daiva Šalkauskienė

Broker Associate

NUOŠIRDUS DARBAS UŽTIKINA PASITIKĖJIMĄ!
Kreipkitės visais nekilnojamo turto pirkimo,
pardavimo, investavimo
klausimais...

Cell: (630) 290-2760
E-mail: daivasalk@kw.com
Web: daiva.yourkwagent.com

800 E. Northwest Highway Suite #200
Palatine, IL 60074

INDEPENDENT REALTORS

OF ILLINOIS INC.

Peter Paulius
708-214-5284

Reda Blekys
708-299-6622

Aptarnaujame Čikagą ir jos apylinkes
daugiau kaip 25 metus

GREIT PARDUODA

First Landmark Realty

Bus. 773-590-0205
Res. 708-425-7160

RIMAS STANKUS

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas patarnavimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

Audrius Mikulis

1st Choice Real Property

Tel.: 630-205-9262

E-mail: amikulis@usa.com

Įvairus nekilnojamas turtas:

- Nemokamas įkainavimas
- Nemokama rinkos analizė
- Pirkimas
- Pardavimas
- Surandame optimaliausią finansavimą

SIŪLO DARBĄ

SIŪLOME DARBUS!

Gail. seserų padėjėjoms
kompanionėms ir namų ruošos
darbininkėms. Galima gyventi
kartu arba atvykti į darbą
ir išvykti.

Kreiptis:

ALL CARE

Employment Agency
Tel. 773-736-7900

BUILDING MAINTENANCE

Proper Management Company seeks
F/T maintenance person to clean
building, cut grass, shovel snow, etc.
Needs valid drivers licence and clean
driving record. Fax resume to 773-
661-0199, e-mail: ncoley@siding-1.com or call 773-661-0606

Spa Constantine Day Spa

is currently seeking nail technicians for
5333 Main Street, Downers Grove and
136 North Marion, Oak Park.
Fax resume to 708-233-5944, or
email spaconstantine@sbcglobal.net
Ph.: 708-805-2696

SKELBIMŲ SKYRIAUS TEL. 773-585-9500

Accent
Homefinders

9201 S. Cicero
Oak Lawn, Illinois 60453
Business 708-423-9111
Voice Mail 708-233-3374
Fax 708-423-9235
Pager 312-707-6120
Res. 708-423-0443

ASTA T. MIKUNAS

Profesionaliai ir sąžiningai patarnauja
įvairių nuosavybių pirkime ir par-
davime mieste ir priemiesčiuose.

IŠNUOMOJA

*Marquette Park išnuomojamas
trijų kambarių butas
pirmame aukšte.*
Tel. 773-925-1529
773-776-1851

...ĮVAIRŲS...

Vienam mėnesiui išsinuomoti
automobilį

Tel. 773-294-7148 arba
773-383-2861

DRAUDIMO PASLAUGOS

STATE FARM
INSURANCE
AUTOMOBILIO,
NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis (versle 49 metai)
Off. Mgr. Aukšė S. Kane,
Vilma Jarulienė,
Virginija Smuikaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654/773-581-8654

STATE FARM INSURANCE

Automobilio, namų,
gyvybės ir sveikatos draudimai
Select agentė Barbara Murray
Prašykite Rasos — kalba lietuviškai
5710 W. 95 St., Oak Lawn, IL
708-423-5900

NAMŲ REMONTO IR
STATYBINĖS PASLAUGOSA&S Šildymas
Šaldymas

6556 S. Kedzie Chicago, IL 60629

Prekyba, instaliavimas, aptarnavimas

— Licensed — Bonded — Insured

24 val. per para
7 dienos per savaitę

FREE
ESTIMATE
773-778-4007
773-531-1833

PASKOLOS

**INTERBANK
MORTGAGE COMPANY**
Paskolos nekilnojamo turtui
Perfinansavimas „no closing costs“
GEDIMINAS ZAREMBA
630-915-8865
Illinois Residential Mortgage broker/Bank

PASLAUGOS FOTOGRAFAMS

MARQUETTE PHOTO SUPPLY

REIKMENYS FOTOGRAFAMS IR MĖGĖJAMS

Pirkdami pas mus, daug
sutaupysite. Pasinaudokite mūsų
patogių „lay-away“ planu.
Atliekame visus foto -
laboratorijos darbus.

Darbo val.: kasdien nuo 8 v.r.
iki 6 v.v.; šeštadieniais nuo
8 v.r. iki 4 v.p.p.;
sekmadieniais uždaryta.
Antradieniais ir trečiadieniais
susikalbėsite lietuviškai.

3314 W. 63 St.
Tel. 773-776-8998

NAMŲ REMONTO IR
STATYBINĖS PASLAUGOS

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir
virtuvų įrengimas; priestatai;
keramikos plytelės; „sidings“;
„soffits“, „decks“, „gutters“, plokšti ir
„shingle“ stogai; cementas,
dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

...ĮVAIRŲS...

PARDAVIMAS IR TAISYMAS
MIGLINAS TV
GE/RCA ATSTOVYBĖ
2346 W. 69th Street
Tel. 773-776-1486

autotradeusa
sales • export • rebuilding
www.autotradeusa.com

**PADEDAME SURASTI, NUPIRKTI IR ATVEŽTI
AUTOMOBILIUS IŠ BET KURIO JAV AUKCIONO.
PERSIUNČIAME AUTOMOBILIUS IR DETALES.
ATLIEKAME AUTOMOBILIŲ REMONTĄ!**
Tel. 708-430-4710, 630-774-1192

doleris.com
tickets@doleris.com
1-800-514-9989

PIGIAUSI AVIA-BILIETAI Į LIETUVĄ IR EUROPA

KEPYKLA IR DELIKATESAI

6216 W. Archer Ave., Chicago, IL 60638
Tel. 773-581-8500

- Lietuviška duona ir raguoliai
- Vestuviniai ir įvairūs tortai
- Siunčiame mūsų produktus UPS
- Atidaryta 7 dienas per savaitę
- Aplankykite mūsų svetainę — www.racinebakery.com

KAVINĖS

Kepyklos produktai ir užkandžiai miesto centre

350 N. Clark,
Chicago, IL 60610
312-644-7750
pirm. - penkt.
nuo
6:30 v.r. iki 4:30 v.p.p.

608 W. Roosevelt,
Chicago, IL 60607
312-957-1994
pirm. - penkt. nuo
6:30 v.r. iki 5:30 v.p.p.
šešt. nuo 8 v.r. iki 1 v.p.p.

www.draugas.org

MŪSŲ ŠEIMOSE

LEONAS VENCKUS — JUBILIATAS

Vartant išeivijos laikraščius, dalyvaujant organizacijų susirinkimuose galima pastebėti sumažėjusį vyresniųjų asmenų skaičių. Jų kas metai mažėja, daugelis palieka šią žemę ir iškeliauja į „dausas“. Tai normali gyvenimo eiga.

Džiugu matyti laikraščiuose pranešimus apie asmenis, kurie švenčia savo gimtadienius. Šių metų balandžio 14 d. Leonas Venckus savo giminių ir draugų būryje atšventė 90-ties metų jubiliejų. Jis gimė ir augo Klaipėdos krašte. Klaipėdą okupavus vokiečiams, persikėlė gyventi į Žemaitiją. Jis yra „mėtytas ir vėtytas“ — buvo prekybininku, visuomenininku, spaudos darbuotoju ir gabiu įvykių organizatoriumi.

L. Venckus — katalikų organizacijos „Kolumbo vyčiai“ narys.

Artėjant raudonajam „marui“, atsidūrė Vokietijoje ir čia praleido kelis metus dirbdamas įvairius darbus. Atsiradus galimybei išvykti, atsidūrė pokario Anglijoje, Manchestere mieste. Šis miestas — vienas iš didesniųjų Anglijoje miestų, kuriame veikė ir kelios aukštosios mokyklos. Šiek tiek mokėdamas angliškai įstojo į Manchester komercijos kolegiją. Tuo metu jau buvo nemažas lietuvių skaičius šitame ir kituose miestuose, tai davė progą organizuoti, steigti klubus, kai kuriems net vadovauti. Gyvenimo sąlygos nebuvo lengvos, trūko butų, o daugeliui ir anglų kalbos. Socialinių klubų steigimas, prie kurių prisidėjo ir Leonas Venckus, įgalino lietuvius artimiau bendrauti tarpusavyje.

Pagyvenęs keliolika metų Anglijoje, išvyko į Ameriką ir čia tuojau įsijungė į visuomeninę veiklą. Nemažas

skaičius Anglijoje gyvenusių lietuvių atvyko į Ameriką ir norėjo palaikyti turėtas draugystes. Leonas Venckus ėmėsi Anglijos lietuvių klubo perorganizavimo ir kurį laiką redagavo šio klubo mėnesinį biuletinį „Anglikonas“. Leonas, norėdamas, kad patirti išgyvenimai Anglijoje nenuėitų užmarštin, parašė prisiminimų pluoštą, kurį ir pavadino „Artimoji Anglija“. Anglijoje gyveno rašytojas Kazys Barėnas, palaikęs glaudžius ryšius su Leonu Venckumi. Jis paskatino rašytoją parašyti plačiau apie šių lietuvių gyvenimą. 1978 metais Kazys Barėnas parašė studiją apie Anglijos lietuvių gyvenimą ir pavadino „Britanijos lietuviai“.

Išgyvenęs keliolika metų Čikagoje ir paauginęs šeimą, Leonas išsikėlė į Michigan valstiją ir čia praleido didesnę savo gyvenimo dalį. Jo žmona Juzefa Tamošauskaitė-Venkienė rėmė Leono darbus, buvo veikli organizacinėje veikloje. Būdami susipratę lietuviai, tokius užaugino sūnų Vilburą ir dukterį Elytę. Abu vaikai vedė lietuvius ir augina lietuviškas šeimas. Leonas ir Juzefa turi 9 anūkus ir 17 proanūkių. Mirus žmonai, penkerius metus gyveno vienas, prižiūrimas dukters. Begyvendamas vienas sutiko taip pat vienišą širdį — Stefaniją Serapinaitę. Kunigas Rimvydas Adomavičius juos sujungė tolimesniai gyvenimui.

Leonas, atsidūręs tarp amerikiečių, neužsidarė savame ratelyje, bet buvo veiklus lietuviškoje ir amerikiečių veikloje. Gerai mokėdamas anglų kalbą, daug laiko skyrė Lietuvos laisvinimui. Jis plačiai susirašinėjo su aukštaisiais valdžios asmenimis. Savo veiklą yra aprašęs 300 puslapių knygoje „Our Life in Exile“. Daug medžiagos apie nuveiktus darbus yra įteikęs Lituanistikos studijų ir tyrimų centrui, esančiam Jaunimo centre, Čikagoje.

Leonui, švenčiant 90-tą gimtadienį, susirinko didelis būrys giminių ir draugų, kurie jubiliatui linkėjo Dievo palaimos tolimesniame gyvenime ir prašė nesitraukti iš visuomeninės veiklos, nes ir „arklas, gulėdamas be darbo, pradeda rūdyti“. Daug gražių žodžių išsakė sūnus, dukra ir gyvenimo draugė Stefutė. Švenčiant jubiliejų buvo daug dainuojama, kadangi pats Leonas buvo ilgametis chorų dalyvis.

Leonas, dėkodamas jį pagerbusiems savo apsilankymu, padėkojo ir Pasaulio Kūrėjui, kad jis jo nepasisiukė į Amžinybę, kaip jo draugės Juzefos.

Antanas Pauzuolis

Venckai su anūkais (iš k. į d.): Stefanija, anūkas Benius, Leonas ir anūkas Mantas.

„...mažyte, nebijok tamsos, saulutė šviečia“
Nijolytė ir Elenutė džiaugiasi gimtadieniu ir vardinėm. Lietuva, 1937 m.
Tėvo Agr. Antano Krikštolaičio nuotr.

SEŠĖ NIJOLĖ JUBILIEJINIO GIMTADIENIO PROGA SVEIKINA BROLIS ALGIS, SESUO VIDA IR VISI, KURIE JĄ MYLI.

Paulius ir Viktorija Kudirkai susilaukė dukrytės Lailos Agotos. Kartu su tėveliais džiaugiasi 2-ųjų metų sesutę Kaiją, seneliai Al ir Regina Žvinakiai, Arvydas ir Aldona Kudirkai, teta ir dėdė Angelė ir Romas Jarašūnai, dėdė ir teta Andrius ir Jūlytė Kudirkai, teta Kristina Žvinakytė, dėdė Romas Kudirka ir teta Audra Kudirkaitė. Visa šeima ir draugai linki mažai Lailai daug laimės ir sveikatos.

ŠVENTOSIOS DVASIOS DOVANOS

Atkelta iš 11 psl.

Kalbant apie žinojimą ir supratimą svarbu suprasti, kad svarbiausia yra Šv. Rašto Dievo žodžio žinojimas ir supratimas. Tik tada, kai suprantame Dievo žodį, tos dovanos pasidaro mums realios ir praktiškos. Tik tada pažįstame tiesą. „Kai ateis tiesos Dvasia, Ji jus ves į tiesos pilnatvę“ (Jono 16:13). Tiesa, kurią Šv. Dvasia nori mums duoti, yra gyvas, realus Dievo pažinimas, Jo meilės pajutimas ir Jo sūnaus Jėzaus Kristaus pažinimas. Tai yra „tiesos pilnatvė“, į kurią veda Šv. Dvasia. Tai Jos dovanos.

Po to seka išmintis. Išmintis mus įgalina duoti teisingus patarimus. Argi ne praktiškos visos tos dovanos? Jeigu tų dovanų prašysim, kad žinotume, kaip elgtis kasdieninėse situacijose (dažnai gana sunkiose), tai Šv. Dvasia tikrai mums tas dovanas duos. Šv. Jokūbas rašo: „Jeigu kam iš jūsų trūksta išminties, prašykite Dievo, kuris visiems dosniai duoda... ir gausite“ (Jok. 1:5).

Tvirtumo ir maldingumo dovanos. Turint išmintį ir žinojimą mums reikia tvirtumo ir ištvermės kasdieniniame gyvenime. Net karalius Saliamonas, turėdamas tokią išmintį, pritrūko tvirtumo ir prieš amžiaus galą pradėjo garbinti kitus dievus. Dažnai net žinant, ką daryti, mums pritrūksta tvirtumo, ištvermės, mus apima baimė ar prisitaikymo dvasia, dažnai net paprastas tingumas. Ir tais momentais turime žinoti, kad Šv. Dvasia mums duoda tvirtumo, ištvermės dovaną. Apaštalas Paulius sako: „Aš visa galiu padaryti Jame, kuris mane stiprina“ (Fil. 4:13). Kunigams ir Dievo žodžio skelbėjams reikia tvirtumo be baimės skelbti Evangeliją, neatskiedžiant jos pasaulio išmintimi, vyrai ir žmonai reikia tvirtumo ir ištvermės priimti vienas kitą

su visomis silpnybėmis, tėvams reikia ištvermės ir tvirtumo dovanos auklėjant savo vaikus.

Mes net melstis nepajėgiame be Šv. Dvasios pagalbos — Jos dovanos. Mes galime kalbėti poteries, skaityti maldas, kartoti žodžius — bet tai nėra tikra malda. Tikra malda — tai garbinimas Dievo, kreipimasis į Tėvą per Jėzų, ryšys ir pokalbis su Jėzumi, prašant Šv. Dvasios maldingumo dovanos. Šv. Paulius rašo: „Niekas negali ištarti Jėzus yra Viešpats“, jei Dvasia nepaskatina“.

Galbūt didžiausia Šv. Dvasios dovana yra, kad Ji įgalina mus pažinti Jėzų, suprasti viską, ko Jis mokė ir ką padarė dėl mūsų išganymo. Šv. Dvasia taip pat parodo mums mūsų nuodėmingumą ir padeda pakeisti gyvenimo kryptį.

Šv. Dvasia yra jėga ir ta jėga yra duodama mums dovanai. „Kai ant jūsų nužengs Šv. Dvasia, jūs gausite Jos galybės ir tapsite mano liudytojais“ (A. D. 1:8). Jėzus darė visus stebuklus tik Šv. Dvasios jėga. Šv. Dvasios jėga Jėzus buvo prikeltas iš mirties. Ta pati Dvasia yra mumyse, kuriame priimame Jėzų kaip savo Viešpatį ir Išganytoją.

Dėkome tad Dievui už visas Šv. Dvasios dovanas. Prašykime jų ir naudokimės jomis. Šv. Dvasia duoda jas visiems, kurie pašo.

„Be Šventosios Dvasios dovanų viskas nyku ir skurdu“ (Sekminių Sekvencija)

Gyvojo Dievo Dvasia, atnaujink mane (2 kartus)

Gydyk, mokyk, veski, įkvėpk.

Gyvojo Dievo Dvasia, veik per mane.

Gyvojo Dievo Dvasia, atnaujink mus visus (2 kartus)

Gydyk, mokyk, veski, įkvėpk.

Gyvojo Dievo Dvasia, veik per mus visus.

Turiu daug kūrybinių planų

Balandžio 29 d. Lietuvių dailės muziejuje, Lemont vyko talentingų jaunųjų menininkų Edvino Minkštimo ir Edmundo Seiliaus labdaros koncertas, kurį organizavo Lietuvos vaikų globos būrelis „Saulutė“. E. Seilių skaitytojams esu pristatęs anksčiau, tad magėjo pakalbinti **E. Minkštimą**. Jis maloniai sutiko atsakyti į mano klausimus.

— Šiuo metu studijuoji Juilliard aukštesniojoje muzikos mokykloje, New York. Baigsi studijas. Kas tada?

Edvinas Minkštimas koncertavo Lietuvių dailės muziejuje, Lemont.

Laimos Apanavičienės nuotr.

— Taip aš sudijuoju doktorantūroje Juilliard mokykloje, New York. Kol kas pabaigimas dar tolokai. Studijos tęsis trejus, jei ne ketverius metus. Sunku pasakyti, kas bus toliau. Dabar jau suplanuoti koncertai 2–3 metams į priekį. Kur aš koncertuosiu, kokie bus projektai ir kur jie mane nuves — aš negaliu dabar atsakyti.

— Ar be tavęs šiuo metu Juilliard mokykloje yra lietuvių?

— Šiuo metu aš — vienintelis. Tačiau anksčiau čia mokėsi pianistas Gabrielius Alekna, smuikininkas Vilhelmas Čepinskis, trumpai mokėsi Aidas Puodžiukas ir kiti lietuviai muzikantai.

— Kaip atsirado muzika Jūsų gyvenime? Su ašarom? Su prievarta? Su meile? Su noru?

— Viskas prasidėjo nuo instrumento gadinimo, — juokiasi Edvinas. — Namuose buvo pianinas. Dar būdamas visai mažiukas bandydavau kažką sugroti — tiesiog braukydavau per klaviatūrą. Tėvams tai buvo didelis galvos skausmas, nes reikėdavo dažnai kviesti derintoją. O kai tam derintojui pabodo pas mus vaikščioti, jis patarė tėvams: „Nuveskit vaiką į muzikos mokyklą, greit baigsis noras groti“. Man tuo laiku buvo ketveri. Tėvai pagalvojo ir nutarė mane leisti mokytis muzikos. Nuoširdžiai ačiū mano mamai, nes ji ne tik vežiojo mane į mokyklą, kartu sėdėjo su manimi ruošdama pamokas, bet ir dainuodavo man operų ir operečių arijas. Mama turėjo polinkį muzikai ir didelę meilę menui. Tėtis taip pat mokėjo groti smuiku, nors nebuvo profesionalus smuikininkas, be to, turėjo gražų balsą. Tad abu tėvai norėjo, kad aš mokyčiaus muzikos. Mama net išmoko skambinti fortepijonu, mat kartu su manimi lankė pamokas.

— Mamos pasižavėjimas nulėmė Jūsų karjerą?

— Žinoma. Man, vaikui, patiko

groti, bet aš, kaip ir dauguma berniukų, nelabai norėdavau mokytis.

— Kokius mokslo riešutus dar esi krimtęs?

— Baigiau J. Naujalio muzikos gimnaziją, mokiausi Lietuvos muzikos akademijoje. 2003 metais man buvo suteiktas magistro laipsnis ne tik Lietuvos muzikos akademijoje, bet ir Nacionalinėje Paryžiaus konservatorijoje. Šiuo metu, kaip jau minėjau, esu Juilliard muzikos mokyklos doktorantas.

— Kokios ateities svajonės — nori būti koncertuojantis meni-

panimentui nelygus. Yra kūrinių, kurie tik dainininkas turi sunkią partiją, sunki ji ir to kūrinio akompaniatoriui. Yra lygiavertės partijos. Manau, kad čia svarbu partnerystė. Kad ir šio koncerto pavyzdys. Šiandien atlikto itališkos partijos sunkios Edmundui dainuoti, o man groti nebuvo sudėtinga, bet štai Gruodžio „Aguonėlės“, Petrausko kūriniai jau reikalauja ir gero pianisto, akompaniatoriaus pasiruošimo.

— Girdėjau, kad bendradarbiaujate su kita jauna Lietuvos atlikėja Skaidra Jančaitė?

— Taip. Skaidra (ši daininkė gegužės 5 d. dalyvavo Sakralinės muzikos koncerte Palaimintojo J. Matulaičio misijoje — L. A.) atliko dalį mano paskutinio rečitalio. Pirmoje rečitalio dalyje mes paruošėme vieno veiksmo operą, o antroje — aš grojau solo. Pasikviečiau ją todėl, kad jai artima prancūzų muzika. Skaidra turi neblogą vaidybą ir gerą prancūzų kalbos diktą. Tą programą pasiūlė vienas mano dėstytojas, galima pasakyti, kad tiesiog taip susiklostė aplinkybės.

Kadangi prakalbome apie prancūzų kompozitorių muziką, mes su Edmundu esame numatę paruošti prancūziškos — rusiškos muzikos programą. Mat prancūzų ir rusų muzika yra glaudžiai susipynusios. Tai tikrai labai puikūs kūriniai. Pirmoje koncerto dalyje skambėtų rusų kompozitorių (pvz., S. Rachmaninov) romanai, o antrąją koncerto dalį sudarytų prancūzų kompozitorių kūriniai. Norėtume, kad ją pamatytų ir lietuviai Amerikoje.

— Manau, kad atlikėjai svarbu ne vien tik atlikimas, bet ir publika. Kaip patiko šiandieninio koncerto klausytojai?

— Man publika labai patiko. Gražiai ir šiltai reagavo. Ir nesvarbu, kad mes dainavome ne tik lietuvių kompozitorių kūrinius. Gražiai buvo priimti ir kitų šalių kompozitorių kūriniai.

— Kaip tu, jaunas lietuvis, supažindini žiūrovą su lietuviška muzika? Ar tau svarbu groti lietuvių kompozitorių kūrinius ir taip parodyti, kad esi lietuvis, ar tiesiog atlieki aukšto meninio lygio muziką?

— Aš nepamenu, kad Amerikoje Violeta Urmanavičiūtė-Urmana kur nors būtų dainavusi lietuviškai, ta-

čiau ją visi žino kaip lietuvių dainininkę. Ir nepaisant to, ji yra tikra Lietuvos patriotė: neišsizada savo lietuviškos prigimties, savo lietuviškų šaknų. Kokią programą ji atliktų, kokios šalies kompozitorių kūrinius dainuotų — ji garsina Lietuvą. („Net Metropolitan Opera programoje parašyta: „Born in Kazlu Ruda“, — juokdamasis įsiterpia šalia sėdintis Edmundas Seilius).

Manau, kad atlikėjai turėtų atlikti ne tik lietuvišką muziką, bet ir savo repertuarą įtraukti ir kitų šalių kompozitorių kūrinius. Mano manymu, kai tu gali lietuviškus kūrinius (Gruodžio, Dvariono) palyginti su Vakarų Europos kūriniais ir matai, kad jie yra lygiaverčiai — mes tik išlošiam. Lietuviybės nereiktų suprasti labai siauruose rėmuose, kaip kai kurie žmonės tai supranta. Šio koncerto programoje nebuvo nė vieno kūrinio, įtraukto tam, kad mes norėtume kažkam įtikti. Koncerto programą sudarėme iš mums patikusių kūrinių — ir lietuvių, ir užsieniečių autorių.

— Ar be muzikinės veiklos Jūs dalyvaujate kokioje nors lietuviškoje veikloje?

— Aš buvau „Aušros vartų“ vargonininkas. Apsilankau lietuviškuose renginiuose, nueinu į susitikimus su lietuvišiais menininkais. Tiesa, tam neturiu labai daug laiko, bet kažkiek bendrauju. Labai daug mano draugų gyvena Lietuvoje, su kuriais palaikau labai artimą ryšį. Ačiū Dievui, dabar yra internetas, telefonas, „skype“ sistema.

— O ar matote save kaip atlikėją Lietuvoje?

— Aš matau save ir Edmundą Lietuvoje su viena sąlyga — turi keistis mūsų valstybės strategija. Nuėjus į parduotuvę Lietuvoje, mums už dyką maisto niekas neduos, jį reikia nusipirkti. Tam reikia užsidirbti pinigų, o kad užsidirbtume — reikia dirbti. Pirmas dalykas — reikia gauti darbą. O darbo vietų — nėra. Gaunasi uždaras ratas. Aš padėu savo mamai, o štai Edmundui reikia išlaikyti šeimą, jis turi mažytę dukrelę, žmoną. Jam yra labai sunku. Edmundas dainininko darbu duoną užsidirbti Lietuvoje kol kas negali.

— Ačiū už atsakymus ir linkiu kūrybinės sėkmės.

Kalbino Laima Apanavičienė

Edvinas Minkštimas (kairėje) ir Edmundas Seilius po „Saulutės“ surušto labdaros koncerto Lietuvių dailės muziejuje, Lemont.

Indrės Tijūnelienės nuotr.

A † A ALEKSANDRAS JANČYS

Mirė 2007 m. gegužės 16 d., 5:28 val. ryto, sulaukęs 85 metų.
Gimė Lietuvoje, Kaune. Gyveno Lemont, IL, anksčiau Shorewood, IL ir Orland Park, IL.

Nuliūdę liko: duktė Dalia Hannapel su vyru Grant; sūnus Valentinas su žmona Lisa; duktė Audronė Cochran su vyru Keith; anūakai Michael su žmona Lauren, Katrine su vyru Glenn, Jayne, Marissa, Lacey, Kris, Nicole, Alexander; proanūkiai Addie, Kristina ir Kaidyn; dvi seserys Janė Keliauskienė ir Leokadija Kišenienė su šeimomis Lietuvoje.

A. a. Aleksandras bus pašarvotas šeštadienį, gegužės 19 d. nuo 10 val. ryto iki 1 val. p.p. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, gegužės 19 d. Religinės apeigos 1 val. p.p. Petkus Lemont laidojimo namuose. Po religinių apeigų velionis bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidojime.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

„Still Proudly Serving Lithuanian Families”

HILLS FUNERAL HOME

(Frank Leonard Bukauskas & Son — Directors)

10201 S. Roberts Rd.

Palos Hills, IL 60465

Other Locations Available

(708) 598-5880

“Formerly of Roseland” “Family Owned & Operated”

PETKUS & SON FUNERAL DIRECTORS

BRIGHTON PARK 4330 S. CALIFORNIA

SUMMIT, 7300 W. ARCHER AVE.

CICERO 5940 W. 35 ST.

LEMONT, 12401 S. ARCHER AVE. (& DERBY RD.)

EVERGREEN PARK, 2929 W. 87 ST.

TINLEY PARK, 16600 S. OAK PARK AVE.

ALL PHONES

NATIONWIDE TOLL FREE (nemokamas)

Tel. 1-800-994-7600

www.petkusfuneralhomes.com

**SERVING LITHUANIAN COMMUNITIES
SINCE 1916**

LACK & SONS (LACKAVICIUS) Funeral Home's

9236 S. ROBERTS RD

HICKORY HILLS

ALL PHONES 1-708-430-5700

OTHER LOCATIONS AVAILABLE IN CHICAGO

GAIDAS - DAIMID

LAIDOJIMO NAMŲ DIREKTORIAI

jau daug metų teikia pagarbų patarnavimą liūdesio valandoje. Jų laidojimo namai yra Čikagoje ir priemiesčiuose, kiekvienam lengvai pasiekiami.

Atliekame ir kūno sudeginimo (cremation) patarnavimus.

**GERALD F. DAIMID —
nepriklausomas direktorius**

4330 So. California Ave, Chicago, IL 60632

1-773-523-0440; 1-708-873-0500

A † A EDVARDAS PRANINSKAS

Mirė 2007 m. gegužės 17 d., 2:50 val. ryto, sulaukęs 94 metų.
Gimė Rusijoje, Peterburge.

Gyveno Lemont, IL, anksčiau St. Pete Beach, FL ir Čikagoje Marquette Park apylinkėje.

Nuliūdę liko: sūnus Edmundas su žmona Milda; duktė Judita Lapinskienė; anūakai Petras Praninskas, Audrė Stersic su vyru Steve, Jonas Praninskas, Andrius Praninskas, Kristina Lapinskaitė ir Antanas Lapinskas su žmona Tara; proanūkiai Olivia, Robert, Olivia ir Hannah; kiti giminės Lietuvoje.

A. a. Edvardas buvo vyras a. a. Elenos Solaitės, uošvis a. a. Juozo Lapinsko.

Velionis pašarvotas penktadienį, gegužės 18 d. nuo 3 val. p.p. iki 8 val. v. Petkus Lemont laidojimo namuose, 12401 S. Archer Ave. (arti Derby Rd.), Lemont, IL.

Laidotuvės įvyks šeštadienį, gegužės 19 d. 9:30 val. ryto Petkus Lemont laidojimo namuose. Šv. Mišios bus aukojamos 10 val. ryto. Pal. Jurgio Matulaičio misijos bažnyčioje. Po šv. Mišių a. a. Edvardas bus palaidotas Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti laidojime.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

A † A LUCIJA „MAMAITĖ” TIJŪNĖLIS

1916.11.04 – 2007.05.16

Menininkė Lucija „Mamaitė” Tjūnėlis, sulaukusi 90 metų ramiai mirė trečiadienį, gegužės 16 d. savo namuose College Station, Texas valstijoje. Velionė gimė Lietuvoje, Skaisgirio miestelyje.

„Mamaitė” plačiai žinoma menininkė Texas valstijoje, daugiausia dirbusi su džiovinomomis gėlėmis. Jos mene reiškėsi įvairios temos: gamtos vaizdai, prisiminimai iš Lietuvos, žmonės ir šiuolaikiniai pasaulio įvykiai. Dar 1950 metais ji išrado unikalius gėlių džiovinimo būdus. Tuo metu ji gyveno Čikagoje su vyru ir dviem vaikais. Po vyro mirties persikėlusi gyventi į Texas valstiją, ji su dideliu užsidegimu dirbo savo mene. Net būdama 71 metų ji laimėjo savo pirmą garbingą Brazos Valley County meno centro apdovanojimą. Šiuo metu jos darbų paroda vyksta Brazos parodų centre, Bryan mieste. Kita asmeninė L. Tjūnėlis paroda įvyks 2007 m. spalio 18 d. New Yorke Klatch Gallery, Manhattan.

Nuliūdę liko: duktė Veronika Motekaitis, College Station, sūnus Augustinas Tjūnėlis ir žmona Vida Čikagoje, brolis Juozas Viliūnas Lietuvoje, anūakai — Milda, Kazys, Liudas, Bronius, Asta, Elena, Marius ir penki proanūkiai.

A. a. Lucija buvo mylima žmona a. a. Liudo Tjūnėlio ir a. a. sesuo a. a. trijų brolių ir Juzės Žulienės.

Atsisveikinimas ir Mišios įvyks 2007 m. gegužės 19 d. 10 v.r. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje Čikagoje. Po Mišių velionės palaikai bus palaidoti Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse.

Nuliūdę artimieji

DEŠIMTIES METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A HIACINTAS SUVAIZDIS

1907.VII.2—1997.V.18

Vyras, Tėvelis, Senelis

Su meile ir ilgesiu prisiminsime ir melsimės už a. a. Hiaciną šv. Mišiose, kurios bus atnašaujamos sekmadienį, gegužės 20 d., 9 val. ryto Šv. Antano parapijos bažnyčioje, Cicero.

A. a. Hiacintas buvo vyras a. a. Kazimieros Šimkūnaitės su kuria išgyveno 63 metus. Prašome tą dieną prisiminti a. a. Hiaciną ir a. a. Kazimierą savo maldose.

Liūdinti duktė Irena su šeima

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

♦ **Jaunimo centro kavinėje** gegužės 20 d., sekmadienį, 12 val. p.p. akių gydytojas dr. M. Vygantas kalbės tema „Makuliarinė (maculo) degeneracija“. Bus rodomos skaidrės. Nuo 9 val. r. Jaunimo centro moterų klubo narės kavinėje vaišins gardžiais blynais. Visi maloniai kviečiami.

♦ **Gegužės 20 d. JAV LB Brighton Park** apylinkė ruošia pietus JAV LB Socialinių reikalų tarybos pastato remontui paremti. Jau daug metų Socialinių reikalų taryba padeda visiems, kurie kreipiasi į ją įvairiais klausimais. Šį kartą ateikime į pagalbą mes. Sekmadienį po lietuviškų Mišių Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje visi kviečiami į Mozerio salę, 4420 S. Fairfield Ave., kur būsite pavaišinti pietumis.

♦ **Gegužės 20 dieną, sekmadienį**, Šv. Patriko bažnyčioje (15000 Wadsworth Rd., Wadsworth, IL) bus pakrikštytas Edgaras Jonas Rutkauskas bei katechumenas Alvydas Jonas Jazbutis. Mišias tikėjimo bendrijoje su kun. J. Kelpšu švęs ir pirmą kartą Eucharistijos komuniją priims Alvydas Jazbutis, Arnoldas Nagys, Norbertas Nagys, Ieva Rutkauskaitė ir Gediminas Stoškus. Mokslo metais sekramentams grupę rengė mok. Nerijus Šmerauskas. Katechezės ir dvasingumo klasėje, Gedimino lituanistinėje mokykloje, Libertyville. 1 val. p.p. — Atgailos sakramentas (išpažintys), 1:30 val. p.p. šv. Mišios. Kviečiame visus atvykti į šias lietuviškas pamaldas.

♦ **Lietuvių karių veteranų sąjungos „Ramovė“** Čikagos skyriaus narių susirinkimas įvyks gegužės 20 d. 12 val. p.p. Jaunimo centre. Visi skyriaus nariai kviečiami dalyvauti.

♦ **Gegužės 27 d., sekmadienį**, Lietuvių tautinėse kapinėse, 8201 S. Kean Ave., Justice, IL, 11 val. r. vyks Atminimo (Memorial) dienos paminėjimas. Kviečiame visus lietuvius dalyvauti šiose apeigose. Pavaikščiokite po gražias kapines, prisiminkite, kur ilsisi jūsų šeimos nariai, artimieji, draugai ar žymūs lietuviai.

♦ **Palaimintojo J. Matulaičio** misijos choras gegužės 27 d. 12:30 val.

p. p. PLC didžiojoje salėje, 14911 127th Street, Lemont, ruošia pietus su menine programa JAV LB narės, misijos choro įsteigėjos, visuomenininkės Rasos Poskočimienės pagerbimui. Bilietus galite įsigyti misijos prieangyje prieš ir po 11 val. r. Mišių arba užsisakyti pas R. Stropų tel. 815-836-1845. Lietuvišką visuomenę kviečiame apsilankyti šiame renginyje, pabūti kartu su Rasa, kuri jau nuo 8 metų amžiaus dalyvauja lietuviškoje veikloje.

♦ **Atminimo dienos (Memorial Day)** iškilmės vyks pirmadienį, gegužės 28 d., Šv. Kazimiero lietuvių kapinėse. Po šv. Mišių vyks tradicinis mirusiųjų pagerbimas prie Steigėjų paminklo, esančio kapinėse, Pulaski Rd. ir 111 gatvių sankryžoje. Minėjamą rengia Šv. Kazimiero lietuvių kapinių sklypų savininkų draugija ir Lietuvių Bendruomenės pasauliečių komitetas. Minėjime dalyvauti pakviesti šauliai ir ramovėnai. Religines apeigas atliks direktorius kun. Jonas Kuzinskas. Maloniai kviečiame visus lietuvius gausiai dalyvauti Atminimo dienos renginiuose ir pagerbti žuvusius už tėvynės laisvę bei artimuosius, padedant jų garbei vainiką.

♦ **Pamaldos už Lietuvių skautų** sąjungos išvežtuosius narius, už Vydūno fondo rėmėjus, palikimų palikėjus ir visus, kurie padeda lietuviškai studentijai siekti užsibrėžto tikslo, užsakytos birželio 4 d. 8 val. r. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje. Kviečiame visus dalyvauti.

IŠ ARTI IR TOLL...

♦ **Tautos fondo vadovybė maloniai** kviečia visus Tautos fondo narius ir svečius dalyvauti Tautos fondo metiniame narių susirinkime, kuris įvyks 2007 birželio 2 d. Tautos fondo raštinės patalpose, 307 W. 30th Street, New York, NY 10001-2703. Registracija — 9:30 val. r., susirinkimo pradžia — 10 val. r. Metiniame susirinkime dalyvaus ir pranešimą skaitys Tautos fondo Lietuvos atstovybės vicepirmininkas dr. Kazimieras Garšva. Tel. pasiteiravimui: 212-868-5860, fax: 212-868-5815, el. paštas: info@tautosfondas.org

Gegužės 13 d. Čikagoje buvo surengtas Romo Kalantos susideginimo 35-ųjų metinių paminėjimas. Motociklininkai, pasipuošę tautinėmis vėliavomis, po šv. Mišių, kurias atnašavo kun. Antanas Gražulis, SJ, ir kun. Jaunius Kelpšas, Jėzuitų koplyčioje patraukė lietuvių Šv. Kazimiero kapinių link, kur prie R. Kalantos paminklo buvo padėti vainikai. Petro Petručio nuotraukoje: kun. Jaunius Kelpšas (viduryje) su žygio dalyviais lietuvių Šv. Kazimiero kapinėse.

PAMINĖTA MOTINOS DIENA

Švč. M. Marijos Nekalto Prasidėjimo parapijos (Brighton Park) tikintieji sveikinomamas, močiutes. Gegužės 6 d. — tai lietuviška Motinos diena.

Diena buvo tikrai puiki. Atrodo, kad vėjelis ir saulutė apkabino visas mamas. 20-tos kuopos sąjungietės su gėlėmis kartu su kunigu ėjome prie altoriaus. Kur prisiminėme mirusius, mus palikusias seses. Prašėme gerąjį Dievulį, kad priglaustų jas ir suteiktų joms ramybę, o gyvoms sesėms mamoms bei močiutėms meldėme sveikatos.

Po Mišių, kun. J. Kelpšas pakvietė visas mamas prie altoriaus ir apdovanojo baltomis rožėmis.

Po Mišių visi ir visos rinkomės į Mozerio salę.

Naujas JAV LB Brighton Park apylinkės pirmininkas Vytautas Senda visas mamas vaišino kavute ir skaniais pyragais. Jauni ir gražūs Lietuvos vyrai pavaišino šampanu. Tai tikrai buvo puiki diena!

Mama, Tavo vardą kartoja mažutis vaikelis.

Tavo vardą kartoja

Galiūnai didieji.

Tavo rankos mus

Švelniai glosto.

Tu esi Mama, Lietuvos

didvyrių Motina.

Stasė Viščiuvienė

Motinos dienos minėjimas Brighton Park apylinkėje.

SKELBIMAI

Advokatas Jonas Gibaitis

Criminal cases,
civil cases and DUI

6247 S. Kedzie Avenue

Chicago, IL 60629

Tel. 773-776-8700

Toll free 24 hr. 888-776-6742

Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 6 v.p.p.

Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.

www.johngibaitis.com

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,

Chicago, IL 60629

Tel. 773-582-4500

Valandos pagal susitarimą

Lemonte, Pasaulio lietuvių centre

parduodamas vieno miegamojo

„condo“ II aukšte, į sodelio pusę.

Tel. 850-773-2848

• A. a. Aldonos Slonskienės atminimui Lietuvos Dukterų draugijai aukojo: \$130 Balys Slonskis. \$100 Janina Lieponis. \$50 Danutė Kuprėnas, dr. Janina Jakševičius (Yokša), Jadvyga Kuprėnas, Arvydas E. Arbas, Vytas Šuopys, Richard A. Kuprėnas, John W. Jessen ir Sandra Kuprėnas. \$40 Aldona Kaminskas, Irena Rimavičienė, Donata Karuža. Viso: \$700.

A. a. Aldonos Lesevičiūtės atminimui \$10 aukojo Aldona Buntinaitė.

Lietuvos Dukterys nuoširdžiai dėkoja visiems aukotojams, kartu išreikšdamos jiems gilią užuojautą netekus brangių šeimos narių. Lie-

Advokatas Vytenis Lietuvninkas

4536 W. 63 Street

Chicago, IL 60629

(Skersai gatvės nuo „Draugo“)

Tel. 773-284-0100.

Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių

Specialistas.

Raštinės Čikagoje ir Woodridge.

Tel. 877-Gynejas arba

877-496-3527

Valandos pagal susitarimą

Namams pirkti paskolos duodamos mažais mėnesiniais

įmokėjimais ir prieinamais

nuošimčiais. Kreipkitės į

Mutual Federal Savings,

2212 West Cermak Road.

Tel. (773) 847-7747.

tuvos Dukterų adresas: 2735 W. 71 St., Chicago, IL 60629, tel. 773-925-3211.

• „Saulutė“, Lietuvos vaikų globos būrelis dėkoja už aukas padėti vargingai gyvenantiems vaikams ir studentams Lietuvoje. Aukojo: Charles ir Rita Rackmil \$20; Aldona Kalvaitytė \$50 Jurgio Mažeikos atm. ir \$50 Onutės Zdaržinskienės atm.; Birutė Kožicienė \$100 a. a. dr. A. Čiūrio, dr. A. Mažeikos, O. Zdaržinskienės ir J. Mažeikos atminimui. Labai ačiū. „Saulutė“ (Sunlight Orphan Aid), 414 Freehauf St., Lemont, IL 60439, tel. (630) 243-7275. Aukos nurašomos nuo mokesčių.